

СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ А. С. МАКАРЕНКА

ФІЗИКО-МАТЕМАТИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

КАФЕДРА БІЗНЕС-ЕКОНОМІКИ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ

Ву Чунь

ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ ТА
ПЛАТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Спеціальність: 051 «Економіка»

Галузь знань: 05 Соціальні та поведінкові науки

Кваліфікаційна робота
на здобуття освітнього ступеню магістр

Науковий керівник
доктор економічних наук, професор
кафедри бізнес-економіки та
адміністрування

_____ О.Ю. Кудріна

« _____ » _____ 2024 р.

Виконавець
здобувач вищої освіти групи 562і

_____ 吴纯 _____ Ву Чунь

« _____ » _____ 2024 р.

Суми 2024

**СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені А.С.МАКАРЕНКА**

Інститут, факультет Фізико-математичний
Кафедра Бізнес-економіки та адміністрування
Рівень вищої освіти магістр
Спеціальність 051 Економіка
Освітньо-професійна програма Економіка

ЗАТВЕРДЖУЮ

**Завідувач кафедри бізнес-економіки
та адміністрування**

_____ д.е.н., професор Божкова В.В.
«__» _____ 2024 р.

**З А В Д А Н Н Я
НА КВАЛІФІКАЦІЙНУ РОБОТУ СТУДЕНТУ**

Бу Чунь

1. Тема роботи: «Шляхи підвищення фінансової стійкості та платоспроможності підприємства»

Керівник роботи: доктор економічних наук, проф Кудріна О.Ю
Затверджені наказом від «__» _____ 202_ року, № _____

2. Строк подання студентом роботи «__» _____ 2024 р.

3. Вихідні дані до роботи:

мета дослідження: контроль фінансової стійкості та вартості підприємства.

об'єкт дослідження: фінансова стійкість та платоспроможність ТОВ «СВК».

предмет дослідження: дослідження економічних засад та економічних засад фінансової стійкості та платоспроможності підприємства, з метою розуміння аспектів управління фінансовою стійкістю та платоспроможністю підприємства та їх застосування.

4. Зміст роботи (перелік питань, які потрібно розробити):

Розділ 1. Теоретичні аспекти фінансової стійкості та платоспроможності підприємства

Розділ 2. Оцінка фінансової стійкості та платоспроможності підприємства

Розділ 3. Напрями підвищення фінансової стійкості та платоспроможності підприємства

5. Перелік графічного (ілюстративного) матеріалу (із чітким зазначенням обов'язкових складових): робота містить 8 таблиць і 1 рисунок.

6. Консультанти розділів роботи

Розділ	Прізвище, ініціали та посада консультанта	Підпис, дата	
		завдання видав	завдання прийняв
1.	Кудріна О.Ю.		吴纯
2.	Кудріна О.Ю.		吴纯
3.	Кудріна О.Ю.		吴纯

7. Дата видачі завдання «__» _____ 202__ року.

КАЛЕНДАРНИЙ ПЛАН

№ в/п	Назва етапів кваліфікаційної роботи	Строк виконання етапів роботи	Примітки
1.	Вибір теми магістерської роботи, ознайомлення з науковою літературою за темою дослідження		виконано
2.	Обговорення та затвердження теми магістерської роботи та наукового керівника на засіданні кафедри, наказом ректора університету		виконано
3.	Отримання консультації в керівника, накопичення матеріалів для написання теоретичної частини дослідження, розробка плану роботи, визначення об'єкта, предмета, мети, гіпотези, завдань дослідження, критеріїв оцінювання		виконано
4.	Робота над теоретичною частиною магістерської роботи, аналіз літературних джерел. Розробка та апробація методики дослідної роботи		виконано
5.	Подання теоретичної частини магістерської роботи для першого читання науковим керівником		виконано
6.	Усунення зауважень, урахування рекомендацій наукового керівника щодо першого розділу роботи.		виконано
7.	Подання другого розділу експериментально-дослідної частини магістерської роботи на перевірку науковому керівнику		виконано
8.	Подання третього розділу методологічної частини магістерської роботи на перевірку науковому керівнику		виконано
9.	Урахування рекомендацій наукового керівника, збагачення роботи додатковими дослідженнями, підготовка загальних висновків		виконано
10.	Доопрацювання магістерської роботи з урахуванням рекомендацій після передзахисту		виконано
11.	Подання магістерської роботи науковому керівнику та рецензенту на підготовку відгуку та рецензії, подання електронної версії магістерської роботи		виконано
12.	Подання на кафедру остаточного варіанта магістерської роботи, переплетеного та підписаного магістрантом, науковим керівником і рецензентом		виконано

Науковий керівник _____ д. е. н., проф. Кудріна О.Ю.

(підпис)

吴纯

Здобувач _____

(підпис)

Ву Чунь

ЗМІСТ

ВСТУП	5
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ ТА ПЛАТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА	8
1.1. Поняття фінансової стійкості підприємства	8
1.2. Поняття платоспроможності й ліквідності підприємства	12
1.3. Методика аналізу платоспроможності підприємства	18
РОЗДІЛ 2. ОЦІНКА ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ ТА ПЛАТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА	29
2.1. Характеристика підприємства	29
2.2. Аналіз динаміки та структури майна підприємства та джерел його фінансування	34
2.3. Аналіз забезпеченості підприємства власними оборотними коштами	38
2.4. Аналіз фінансової стійкості підприємства	39
РОЗДІЛ 3. НАПРЯМИ ПІДВИЩЕННЯ ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ ТА ПЛАТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА	45
3.1. Розробка заходів щодо підвищення фінансової стійкості та платоспроможності підприємства	45
3.2. Оптимізація структури капіталу шляхом управління величиною ефекту фінансового левериджу	52
3.3. Прогнозування показників фінансової стійкості та платоспроможності підприємства	54
ВИСНОВКИ	64
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	69

ВСТУП

На сучасному етапі економічного розвитку, разом із посиленням світової фінансової кризи, зростає самостійність компаній та їх економічна та правова відповідальність. Стрімко зростає значення фінансової стійкості та платоспроможності господарських підприємств. Усі ці чинники значно підвищують активність аналізу власного матеріального становища: наявності, місцезнаходження та використання грошей.

Кожна компанія є унікальним виробником. Він може приймати рішення самостійно в межах чинного законодавства. Проте ефективність цих рішень значною мірою залежить від об'єктивності, своєчасності та повноти оцінки стану підприємства та його перспектив.

Платоспроможність підприємства, що розуміється як здатність своєчасно і в повному обсязі виконувати фіксовані платежі і короткострокові зобов'язання при збереженні темпів господарської діяльності, є однією з умов конкурентоспроможності підприємства і його фінансової стійкості. Необхідною умовою успішної роботи на ринку є здатність підприємства розплачуватися за боргами грошима та в порядку, встановленому договорами та законами, які визначають мету обраного суб'єкта.

Фінансова стійкість - це здатність компанії протистояти труднощам в операційній діяльності. Це його позиція, коли отримані гроші гарантують особисте та незалежне фінансування компанії із зовнішніх джерел формування капіталу. З фінансовою стійкістю, станом структури фінансових джерел і структури активів підприємства.

Фінансова стійкість підприємства вважається найважливішим аспектом фінансового стану та фінансової рівноваги економічної системи. Вважається, що цей показник показує результати роботи господарюючого суб'єкта і є основним орієнтиром для створення фінансової стратегії.

Аналіз платоспроможності підприємства оцінює оборотні активи та короткострокові зобов'язання, а фінансову стійкість визначають на основі

аналізу співвідношення джерел фінансування та його відповідності характеру суттєвості [50, с. 182].

Теорія та практика оцінки фінансової стійкості та собівартості підприємств здійснена в роботах науковців та фахівців ззовні та зсередини, зокрема: А.Д. Геремет, Р.С. Б. І. Валусь, О. В. Єфімова, І. А. Бланка, В. В. Ковальова, Г. В. Савицька, В. М. Івахненко, В. О. Подольська, М. Н. Крейніна та ін.

Метою дослідження є контроль фінансової стійкості та вартості підприємства.

Метою дослідження є фінансова стійкість та платоспроможність ТОВ «СВК».

Метою дипломної роботи є дослідження економічних засад та економічних засад фінансової стійкості та платоспроможності підприємства, з метою розуміння аспектів управління фінансовою стійкістю та платоспроможністю підприємства та їх застосування.

Очікується, що мета магістерської роботи буде досягнута шляхом виконання наступних завдань:

- зануритися в теоретичні аспекти фінансової стійкості та платоспроможності підприємства;
- перевірка основних показників та визначення методики оцінки фінансової стійкості та платоспроможності підприємства;
- надати загальну характеристику роботи ТОВ «СВК»;
- провести аналіз структури та динаміки капіталу досліджуваного підприємства;
- оцінка фінансової стійкості та витрат підконтрольного підприємства;
- надавати рекомендації та пропозиції щодо підвищення фінансової стійкості та ефективності витрат «SVK» s.r.o. у формі управління корпоративною нерухомістю;
- розробити рекомендації щодо оптимізації поточних витрат і ліквідності підприємства.

У процесі написання дипломної роботи використовуються такі методи дослідження, як узагальнення, порівняння, класифікація при аналізі чинних нормативно-правових документів; графічні методи, табличні методи в аналізі фінансової звітності підприємства, коефіцієнтний аналіз, суміжні показники та горизонтальний аналіз, вертикальний аналіз, порівняльний аналіз.

Об'єктом і змістом дослідження є законодавчі та нормативні акти, що регулюють діяльність підприємств, монографічні праці та статті вітчизняних і зарубіжних економістів у фаховій літературі, професійна економіка, джерела науково-практичних зборів і конференцій з питань управління фінансами. стабільність. і платоспроможність компанії, фінансова звітність і статистика ТОВ «СВК», тобто «Баланс» (форма №1), «Звіт про фінансові результати (форма №2), мережа Інтернет.

РОЗДІЛ 1.

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ ТА ПЛАТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

1.1. Поняття фінансової стійкості підприємства

У сьогоденному економічному кліматі більшість компаній відчують фінансові труднощі, значна частина їхніх прибутків зменшується через інфляцію, а платоспроможність не покращується. Такий стан економіки вимагає від підприємств підвищення ефективності виробництва, результатів науково-технічного розвитку, ефективних форм управління та контролю виробництва, подолання поганого менеджменту, стимулювання бізнесу, підвищення конкурентоспроможності продукції та послуг. запуск тощо Сталій розвиток вимагає досягнення вищого рівня стійкості: динамічної стійкості або сталого розвитку.

Однією з ознак стабільності компанії є її фінансова стабільність. З одного боку, він визначається стабільністю економічного середовища, в якому функціонує підприємство, і залежить від його активного й ефективного реагування на зміни внутрішніх і зовнішніх чинників.

У сучасній науковій літературі є багато визначень цього терміна.

Тому, на думку фінансового аналітика О. В. Єфімової, під економічною стійкістю підприємства, тобто позитивним фінансовим станом підприємства, слід розуміти сукупність активів з урахуванням організаційних, інноваційних, матеріально-технічних, виробничих, фінансово-кредитних. заходів. враховувати взаємодію та взаємодію, а також якість та інноваційні особливості продукції, що випускається, науково-технічний розвиток матеріально-технічної бази, сталість усього спектру ресурсного забезпечення, розвиток кадрового та інтелектуального потенціалу та наявність інноваційного менеджменту.

Вчені зі світовим ім'ям, представники школи економічного аналізу, вважають, що фінансова стабільність є результатом діяльності, який відображає джерела фінансування підприємства, швидкість використання та напрямок розподілу. Вона тісно пов'язана з ефективністю виробництва та кінцевими результатами діяльності підприємства [59].

У науковій літературі термін «стійкість» ототожнюється з такими термінами, як послідовність (узгодженість, послідовність) і стабільність (забезпечення стабільності). Кібернетичний підхід визначає стабільність як збереження певних інваріантів системи при зміні ситуації.

Економіко-математичний підхід до визначення стійкості характеризується зазначенням умов, що забезпечують збереження рівноваги або відповідних властивостей системи.

Це означає, що основними концептуальними компонентами визначення «стійкість» є процесний і контекстуальний. Нарешті, стійкість відноситься до толерантності, стійкості та здатності адаптуватися до дії екзогенних і ендогенних факторів. Стійкість є результатом взаємодії технологічних процесів, метою якого є створення факторів балансу та створення бази для майбутнього розвитку.

Як економічна категорія стійкість бізнесу включає сукупність факторів, які забезпечують здатність компанії управляти своїм рівноважним станом і сталим економічним розвитком шляхом ефективного управління діяльністю [24].

Виділяють такі види економічної стійкості: внутрішню, зовнішню, спадкову, загальну та фінансову (табл. 1.1).

Види економічної стійкості підприємства у залежності від факторів, що на неї впливають

Види стійкості	Характеристика
Внутрішня	Відображає такий стан трудового потенціалу, матеріально-речової і вартісної (грошової) структур виробництва і таку його динаміку, при якій забезпечуються стабільно високі натурально-речові й фінансові результати функціонування підприємства. В основі досягнення внутрішньої стійкості підприємства лежить своєчасне й гнучке управління внутрішніми і зовнішніми факторами його діяльності
Зовнішня	Слід визначати на основі стабільності економічного середовища, в рамках якого здійснюється його діяльність. Вона досягається відповідним макроекономічним регулюванням ринкової економіки
Загальна	Загальна стійкість підприємства може бути забезпечена лише за умови стабільної реалізації продукції й одержання виручки, достатньої за обсягом, щоб виконати свої зобов'язання перед бюджетом, розрахуватися з постачальниками, кредиторами, працівниками тощо
Спадкова	Визначається наявністю певного запасу міцності, досягнутого підприємством за період його попередньої діяльності, і яка захищає від впливу несприятливих дестабілізуючих факторів
Фінансова	Є відображенням стабільного перевищення прибутків над витратами, забезпечує вільне маневрування коштами підприємства і шляхом ефективного їх використання сприяє безперерйному процесу виробництва і реалізації продукції

Важливою частиною економічної стабільності підприємства є фінансова стійкість (рис. 1.1), оскільки підприємство може забезпечити стабільність торгівлі та працівників, розвиваючи виробництво та технології, зберігаючи та покращуючи стабільність інвестицій; ефективне управління. Тому фінансова стійкість підприємства стає запорукою стабільного функціонування та розвитку підприємства.

Рис. 1.1. Вплив фінансової стійкості на інші складові стійкості підприємства

З аналізу економічної літератури випливає, що характер фінансових ресурсів компанії та ефективність їх розподілу можна розуміти як частину дослідження фінансової стійкості компанії. Компанії, компанії, залежність компанії від відповідних фінансових ресурсів, ефективність управління, витрати, доходи, прибутковість та облікові характеристики компанії.

Фінансова стійкість підприємства є ключовою частиною загальної стабільності підприємства – визначити характер фінансових ресурсів для забезпечення економічної діяльності та витрат при збереженні власного капіталу та збалансованого зростання. з точки зору толерантності до ризику.

Якщо підприємство добре фінансоване і платоспроможне, інші підприємства такого ж характеру мають багато переваг в отриманні фінансування, залученні інвестицій, виборі постачальників і підборі кваліфікованого персоналу. Чим вища стабільність підприємства, тим менший ризик банкрутства, незважаючи на різкі зміни кон'юнктури ринку.

Тому під терміном «фінанси підприємства» розуміють конкретні характеристики структури, показники, типи подання та основні функції. Проте не слід забувати, що фінансова стійкість підприємства є складним, багатограним, статико-динамічним економічним явищем. Тому аналіз повинен інтегрувати всі елементи фінансової системи компанії.

Виходячи з цього, можна стверджувати, що фінансова стійкість підприємства під впливом зовнішніх і внутрішніх факторів характерна для підприємства, яке не виявляє ефекту досягнення грошово-енергетичної збалансованості. єдине. зберігаючи певною мірою основні характеристики підприємства, але діючи та розвиваючись.

Під час роботи кожне підприємство має підтримувати стабільність свого становища, але має збалансувати внутрішні сили та вплив зовнішнього середовища, щоб досягти нового якісного стану, де може відбуватися зростання.

Аналізуючи фінансову стійкість підприємства, можна оцінити здатність підприємства адаптуватися до умов зовнішнього середовища та визначити ступінь незалежності від зовнішніх джерел фінансування.

1.2. Поняття платоспроможності й ліквідності підприємства

Поняття «платоспроможність» є комплексним і багатоаспектним, визначається економічним середовищем, в якому працює підприємство, та результатами його діяльності. Оцінюючи грошові потоки, ви можете визначити, наскільки ефективним є фінансове управління вашої компанії. Проте, згідно з дослідженнями, концепція та практика аналізу стартапів в Україні перебуває на стадії зародження. Багато компаній не проводять такий аналіз, абсолютно необхідно провести дослідження на цю тему.

У таблиці 1.2 наведено підходи до сутності концепції бізнес-рішення.

Підходи щодо сутності поняття платоспроможності

Представники теоретичного підходу	Зміст теоретичного підходу
Й. Ворст, П. Ревентлов	Платоспроможність – здатність підприємства витримувати збитки
Дж. Депаденс, Дж. Лжоборд	Платоспроможність – позитивний склад оборотних активів підприємства
В. В. Ковальов	Платоспроможність – наявність у підприємства грошових ресурсів та їхніх еквівалентів, достатніх для розрахунків за кредиторською заборгованістю, яка потребує негайного погашення
М. С. Абрютіна, А. В. Грачев	Платоспроможність – достатність ліквідних активів для погашення в будь-який момент усіх своїх короткострокових зобов'язань перед кредиторами
Н. В. Тарасенко, В. І. Івашенко, Е. І. Уткін	Платоспроможність – найважливіший показник, який характеризує фінансовий стан підприємства
Л. А. Костирко	Платоспроможність – це готовність підприємства проводити свої першочергові платежі за рахунок поточних надходжень коштів
В. Г. Артеменко, М. А. Болух	Платоспроможність – здатність підприємства своєчасно і повністю виконувати свої платіжні зобов'язання, що витікають з виробничих, торгівельних, кредитних та інших операцій грошового характеру
А. Д. Шеремет	Платоспроможність підприємства визначається як здатність покриття усіх зобов'язань підприємства (короткострокових та довгострокових) усіма активами

Сьогодні в теорії та практиці широко поширені апробовані методи визначення рівня платоспроможності суб'єкта господарювання. Велике теоретичне значення мають праці зарубіжних вчених, таких як А. Арес, Е. Брігхем, Дж. К. Ван Хорн, Н. Холт, Р. Даймар та інші, але їх методи розраховані насамперед на економічні умови ринку західних країн. Серед вітчизняних економістів наукові розробки в питанні платоспроможності знайшли відображення в працях М.І. Баканова, П.С.Валуєва, О.В.Керемет,

М.Н. Завдяки праці цих вчених були сформульовані основи подальших наукових досліджень. Однак питання щодо нових підходів до визначення платоспроможності підприємства мають досить дискурсивний характер.

Платоспроможність означає, що компанія має достатньо грошових коштів та їх еквівалентів для боргів, які вимагають негайного погашення. Це означає, що основними ознаками платоспроможності є:

наявність достатньої кількості коштів на поточних рахунках;
відсутність поточних боргів.

Управління платоспроможністю полягає в аналізі та управлінні рухом грошових потоків, тобто йдеться про цілеспрямований вплив на процеси накопичення ліквідних коштів, а отже, цілеспрямований вплив на процеси накопичення ліквідних коштів, їх витрачання, і перерозподіл. Для ефективного управління платоспроможністю необхідно визначити, які види активів і компоненти активів чи пасивів сприяли збільшенню чи зменшенню ліквідності та в якій мірі. При цьому необхідно враховувати особливості та тривалість операційно-фінансових циклів підприємства з точки зору окремих видів діяльності, а отже, визначити, в якому напрямку необхідно розвивати ті чи інші статті звітності, стягуватись. . змінено на збільшення обсягу ліквідності.

Підходи науковців до визначення платоспроможності підприємства можна звести до трьох наступних підходів:

платоспроможність визначається наявністю його оборотних коштів і здатністю покривати збитки;

платоспроможність визначається як здатність компанії виконувати свої зобов'язання;

Платоспроможність представлена як важливий показник фінансової стійкості.

Платоспроможність є одним із показників фінансового стану підприємства, тобто здатності своєчасно погашати свої платіжні зобов'язання наявними ліквідними ресурсами.

Розрізняють поточну платоспроможність на даний момент часу та очікувану майбутню платоспроможність у короткостроковій, середньостроковій та довгостроковій перспективі.

В економічній літературі прийнято розрізняти ліквідність активів, ліквідність балансу та корпоративну ліквідність.

Ліквідність активу означає його здатність перетворюватися в гроші, а ступінь ліквідності активу визначається часом, необхідним для його перетворення в грошову форму. Чим коротший час необхідний для придбання певного активу, тим більша його ліквідність.

При цьому доцільно розрізняти термін ліквідність сукупних активів як можливість його швидкої реалізації у разі банкрутства та самоліквідації підприємства та термін ліквідність оборотних активів, що гарантує його поточну платоспроможність. Кожен вид оборотних активів повинен пройти через відповідні етапи операційного циклу, перш ніж перетворитися на грошовий потік.

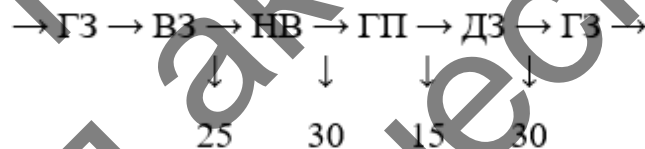

Рис. 1.3. Стадії операційного циклу оборотних активів

Наприклад, гроші, вкладені в запаси, повинні швидко проходити через фази незавершеного виробництва (WIP), готової продукції (GP), дебіторської заборгованості (DZ) і повертатися до нормального стану. (у наведеному прикладі через 100 днів).

Балансова вартість визначається як ступінь, до якої зобов'язання організації покривають її активи, а термін погашення конвертується в грошові кошти на основі терміну погашення зобов'язань.

Аналіз балансового доходу полягає в порівнянні між активами та активами, класифікованими за їхньою грошовою вартістю та розміщеними в

порядку зменшення доходів, і зобов'язаннями із зобов'язаннями, які згрупували їх відповідно до їхнього цінового діапазону та розмістили за своїми внутрішніми показниками.

Залишок вважається високоліквідним, якщо має місце таке співвідношення:

$$A1 \geq П1; A2 \geq П2; A3 \geq П3; A4 \leq П4 \quad (1.8)$$

де $A1$ – найбільш ліквідні активи (Ф. №1 ряд. 1160 + 1165);

$A2$ – активи, що швидко реалізуються (середньо ліквідні активи) (Ф. Σ (р. від 1120 до 1155) + 1170 + 1190);

$A3$ – активи, що повільно реалізуються (низько ліквідні активи) (Ф. №1 ряд. 1100 + 1110);

$A4$ – важкореалізуемі активи (Ф. №1 ряд. 1095);

$П1$ – найбільш термінові зобов'язання (поточні зобов'язання за розрахунками) (Ф. №1 ряд. 1695 - 1600);

$П2$ – короткострокові пасиви (Ф. №1 ряд. 1600);

$П3$ – довгострокові зобов'язання (Ф. №1 ряд. 1595)

$П4$ – постійні пасиви (Ф. №1 ряд. 1495).

Корпоративні фінанси є більш широким поняттям, ніж корпоративні фінанси. Бюджетування означає пошук способів оплати виключно на основі витрат із внутрішніх джерел (виконання роботи). Але підприємство може залучати зовнішні кошти, якщо воно має відповідний імідж у діловому світі та дуже привабливий рівень інвестицій. Тому при оцінці капіталу підприємства необхідно враховувати його фінансову гнучкість, тобто здатність позичати кошти з різних джерел, збільшувати капітал, купувати майно, швидко реагувати на кон'юнктуру ринку тощо.

Тому поняття ліквідності та платоспроможності дуже близькі, але друге є більш загальним. Платоспроможність підприємства залежить від ступеня ліквідності балансу. Водночас ліквідність є характеристикою поточного стану

статистики та майбутнього. Компанія може почати баланс сьогодні, але мати погане майбутнє, і навпаки.

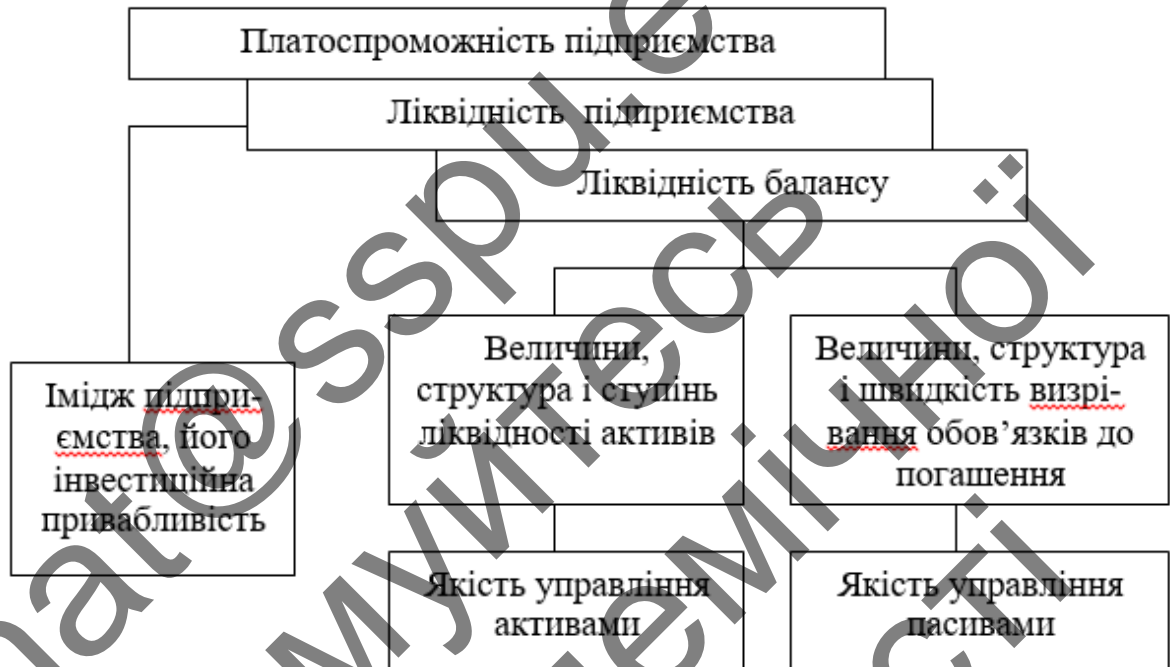

Рис. 1.2. Взаємозв'язок між показниками ліквідності й платоспроможності підприємства

Платоспроможність бізнесу може змінюватися через затримку сплати боргів, бізнес не може бути неплатоспроможним, тому що настав час розрахуватися з кредиторами, а поточний рахунок не має достатньої ліквідності для оплати цього боргу. Тому необхідно мати достатню ліквідність для покриття необхідних витрат.

Шляхи, які розглядаються як суть концепції відкриття бізнесу, можуть прийняти деякі рішення, які можуть завдати шкоди вартості бізнесу, оскільки значну частину структури нерухомості займають безнадійні борги, основні засоби, довгострокові інвестиції не вигідні.

Отже, платоспроможність підприємства – це його здатність виконувати свої зобов'язання у визначений термін за допомогою фінансових ресурсів та інших активів та здатність негайно керувати фінансово-господарською діяльністю.

1.3. Методика аналізу платоспроможності підприємства

Для ринкових відносин ціна підприємства вважається найважливішим аспектом господарської діяльності. Платоспроможність підприємства характеризується його здатністю регулярно платити за грошовими зобов'язаннями, виходячи з вартості наявних коштів і тих коштів і активів, які легко переміщувати. Залишки грошових коштів включають готівку на основі фінансових активів, таких як: готівка, цінні папери, поставлені товари, готова продукція, угоди з клієнтами та інші активи в третій частині балансу, які можна легко придбати. Платежі та зобов'язання включають заборгованість, довгострокові та короткострокові банківські депозити, постачальникам та іншу кредиторську заборгованість, а також виплати основної суми.

Зовнішнім проявом фінансової стійкості виступає собівартість підприємства, основною метою якого є забезпечення оборотними активами і довгостроковими ресурсами будівництва. Більша або менша поточна вартість (або нульова) обумовлена більшою або меншою забезпеченістю (або недостатньою забезпеченістю) поточних активів з довгострокових джерел [22].

У міжнародній практиці існує багато способів оцінки рівня витрат підприємства, найважливіший з яких наведено на рисунку 1.3 [8].

Рис. 1.5. Методичні підходи до оцінки платоспроможності підприємства

Методи поділу показників платоспроможності базуються на наборі коефіцієнтів для оцінки фінансового стану підприємства з точки зору його існування та продовження господарської діяльності протягом короткого часу.

Коефіцієнти цього методу отримані в результаті дослідження на основі методу дискримінантного аналізу, а саме:

дві вибірки компаній за розміром і типом роботи порівнюються протягом певного періоду на основі кількох коефіцієнтів, один з яких є компанією з проблемами витрат, а інший – «здоровим» суб'єктом;

за допомогою різних статистичних тестів відбираються змінні для визначення найкращої сутності, представлені в одній із двох моделей;

лінійний набір коефіцієнтів створюється за допомогою аналітичних методів.

Вартість компанії можна оцінити за допомогою бальної системи, наведеної в таблиці 1.5.

Статичні або розчинні маркери.

Коефіцієнт реальної грошової (ліквідності) визначається як відношення ліквідності та короткострокових фінансових вкладень до короткострокових

зобов'язань. Показує суму короткострокових зобов'язань, які можна негайно погасити на основі цін ліквідних активів. Критичне значення 0,2 - 0,35. Значення коефіцієнта менше 0,2 є зовнішньою ознакою несправності. Однак зростання індексу вище критичного порогу не вважається позитивною тенденцією, оскільки прибуток компанії зменшиться.

Коефіцієнт левериджу (розрахунковий леверидж) визначається як співвідношення ліквідності, короткострокових фінансових вкладень і короткострокових кредитів і зобов'язань. Показує здатність виконувати поточні зобов'язання за грошовими виплатами, короткостроковими фінансовими вкладеннями та кредитами. Критичне значення не визначено. Стабільність значення цього показника в межах 0,7-0,8 або структуру порівняно із середнім значенням його галузі вважається доброю [30].

Таблиця 1.5

Система відносних показників платоспроможності підприємства

Показник	Розрахунок	Призначення показника	Нормативне значення
1 Загальний показник платоспроможності	$K_{\text{заг}} = \frac{A1 + 0,5 \cdot A2 + 0,3 \cdot A3}{П1 + 0,5 \cdot П2 + 0,3 \cdot П3}$	характеризує зміни фінансовій ситуації на підприємстві	1-2
2 Коефіцієнт абсолютної ліквідності (грошової платоспроможності)	$K_{\text{абс}} = \frac{A1}{П1 + П2}$	показує яку частину короткострокової заборгованості підприємство може реально погасити найближчим часом за рахунок грошових коштів	0,2-0,35
3 Коефіцієнт термінової (проміжної) ліквідності (розрахункової платоспроможності)	$K_{\text{тер}} = \frac{A1 + A2}{П1 + П2}$	відображає прогнозовані платіжні можливості підприємства за умови своєчасного проведення розрахунків з дебіторами	0,7-0,8
4 Коефіцієнт покриття (поточної ліквідності) (потенційної платоспроможності)	$K_{\text{пок}} = \frac{A1 + A2 + A3}{П1 + П2}$	показує платіжні можливості підприємства, не лише за умови своєчасних розрахунків з дебіторами, але і <u>продажем</u> у разі потреби, інших елементів матеріальних оборотних коштів	2
5 Коефіцієнт співвідношення дебіторської та кредиторської заборгованості	$K_{\text{спів}} = \frac{\Phi.№1 \sum \text{ряд} 120-1155}{\Phi.№1 \sum \text{ряд} 1605-1650}$	показує ступінь покриття кредиторської заборгованості вимогами на користь підприємства	1

Продовження табл. 1.5

Показник	Розрахунок	Призначення показника	Нормативне значення
6 Коефіцієнт забезпеченості власними оборотними коштами	$K_{\text{вк}} = \frac{\text{ряд}1495 - 1095}{\text{ряд}1195}$	характеризує наявність власних оборотних коштів в підприємства, необхідних для його фінансової стійкості	$\geq 0,1$
7 Коефіцієнт відновлення платоспроможності	$K_{\text{в.л.}} = \frac{K_{\text{в.л.}}^{\text{кір.року}} + \frac{6}{12}(K_{\text{в.л.}}^{\text{кір.року}} - K_{\text{в.л.}}^{\text{поч.року}})}{K_{\text{норма}} (=2)}$	характеризує можливість підприємства відновити свою платоспроможність через 6 місяців. Він розраховується в разі, якщо хоч би один з коефіцієнтів покриття або забезпеченості власними оборотними коштами приймає значення менше критичного	≥ 1

Ступінь загального покриття (ліквідності) визначається як відношення оборотних активів підприємства до короткострокових зобов'язань. Він показує, наскільки поточні зобов'язання покриваються оборотними активами. Він вказує на розрахунок підприємства, який оцінюється не тільки за умови наявності правильних договорів і заборгованості та гарної реалізації готової продукції (активів), а й, при необхідності, продажу інших об'єктів довгострокових активів. Найважливішим значенням цього коефіцієнта є 2. Значення від 1 до 1,5 вказує на здатність компанії повністю виплачувати свої борги на основі ціни поточних активів. Підвищення оцінки вище 2 свідчить про недостатнє управління фінансами, що негативно впливає на прибутковість підприємства [30].

Співвідношення боргу до боргу називається співвідношенням боргу до боргу. Він показує ступінь кредитного покриття та кредитоспроможність компанії. Перевагою є стабільність бренду, що свідчить про дотримання кредитної політики щодо споживачів та залучення кредитів на сировину. Необхідно вивчити структуру кредитів і кредитів за віком, і порівняти цей показник із середнім рівнем по галузі. Рекомендоване значення 1.

Частка покриття короткострокових зобов'язань власними ресурсами називається співвідношенням власних оборотних коштів і оборотних коштів. Він показує, наскільки поточні зобов'язання покриваються вашими

поточними активами. Цей показник використовується як комбінація в законодавстві деяких країн, особливо в Польщі, де його максимальне значення становить 0,1. В одному випадку збільшення індексу свідчить про фінансове оздоровлення компанії, підвищення її ціни; зниження індексу – це негативна ситуація, ознака втрати доходу, збільшення залежності від позичальників.

Показники динамічного зниження.

Коефіцієнт відновлення (втрати) ліквідності дає близьке уявлення про зміну рівня платоспроможності підприємства (відновлення або збиток). Якщо індекс дорівнює або більше одиниці, це свідчить про наявність резервів підвищення рівня ефективності, якщо значення коефіцієнта менше 1, то рівень коефіцієнта підприємства в найближчому майбутньому. [51].

Деякі вчені пропонують перерахувати наступні кілька років.

Розмір структури фінансових активів ($K_{д.г.а.}$) (коефіцієнт реалізації фінансового бюджету) - показує ступінь покриття платіжних потреб підприємства виходячи з вартості наявних у нього грошей. Розраховується за формулою:

$$K_{д.г.а.} = \frac{ЗГК + ГН}{ВГ_{ф} + ВГ_{відкл}}, \quad (1.9)$$

де ЗГК – залишки грошових коштів на початок періоду;

ГН – грошові надходження за період;

$ВГ_{ф}$ – фактичне витрачання грошей за період;

$ВГ_{відкл}$ – відкладення витрачання грошових коштів.

Зростання цього коефіцієнта є стабільним і свідчить про те, що компанія може генерувати грошовий потік для покриття всіх витрат. Хорошою особливістю є те, що цей коефіцієнт зберігається на рівні 1,2, що свідчить про невелику нестачу та невелику суму на рахунках [51].

Синхронізація доходів і витрат розраховується за формулою:

$$S = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^n (N_1 - V_1)^2}{n}} \quad (1.10)$$

де N_1 – надходження грошей;

V_1 – витрати грошей.

Він показує узгодженість часу та суми надходжень і відтоків грошових коштів. Ідеальною є ситуація, коли значення показника дорівнює або наближається до нуля, що представляє залишковий грошовий потік компанії [51].

Спільне використання інформації, що міститься у формі № 1 "Баланс" і формі 2 «Звіту про фінансові результати діяльності», дозволяє поєднати оцінку доходів і собівартості та ефективності та ефективності використання активів і пасивів. «Звіт про фінансові результати» описує процес створення та динаміку його доходів і витрат у конкретному періоді.

Від швидкості перетворення вкладених в активи коштів у реальні активи залежить фінансове становище компанії, інвестиції та оплата. Значення аналізу змін дозволяє побачити динамічну картину фінансового стану компанії. Якщо традиційні показники платоспроможності дозволяють визначити розрахунок оборотних активів і короткострокових зобов'язань, то аналіз їх зміни дозволить виявити причини, чому це сталося, або зміни знаків, їх характер.

Загалом розподіл коштів, вкладених у будинки, можна оцінити за такими ключовими показниками:

- коефіцієнт оборотності (розмір оборотності капіталу підприємства, їх активів і частин за досліджуваний період);
- час реалізації - середній час після повернення коштів, витрачених підприємством на виробничо-комерційну діяльність.

Якість і потужність поточних активів (оборотних активів і дебіторської заборгованості) описуються коефіцієнтами конверсії, оскільки вони

показують, як швидко вони можуть бути перетворені в готівку. Також важливим показником кредитоспроможності компанії є швидкість, з якою продається певний товар і береться кредит. Швидкість продажу є додатковою змінною для працівників банку в ризику продажу.

Середній час обороту запасів (у днях) (ОТз) розраховується як відношення обсягу запасів до виручки від реалізації продукції (товарів, продукції, послуг) за вирахуванням додаткового податку та акцизного збору:

$$Отз = \frac{Сртз}{ВР}, \quad (1.11)$$

де Сртз – середній розмір товарних запасів;

ВР – чистий дохід (виручка) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг).

Він показує, коли товар перетворюється на гроші. Зниження вартості товару є позитивним, якщо воно не заважає звичайному способу збуту товару (товар не підлягає дифіциту) [32].

Середній період обороту дебіторської заборгованості (у днях) (Оз) визначається як відношення середньої суми дебіторської заборгованості до доходу, отриманого від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) без урахування податку на додану вартість і оплати ціни.

$$Одз = \frac{Срдз}{ВР}, \quad (1.12)$$

де Срдз – середній розмір дебіторської заборгованості

Він показує середній час збору, тобто час погашення. Позитивним фактом слід вважати скорочення терміну погашення кредиту. Зростання цього

показника можна вважати хорошим лише за умов циклічного зростання та покращення якості кредиту [32].

Термін погашення кредиту (в днях) (O_{k3}) розраховується як відношення середньої кількості виданих кредитів до одноденного обороту у зв'язку з погашенням:

$$O_{k3} = \frac{C_{ркз}}{ВР}, \quad (1.12)$$

де $C_{ркз}$ – середній розмір кредиторської заборгованості.

Він показує середній час, протягом якого компанія виплачує свої короткострокові зобов'язання. Компанія повинна дотримуватися цього терміну платежу, щоб максимізувати використання кредиту та вчасно платити [32].

Період операційного циклу ($OЦ$) дорівнює сумі часу циклу інвентаризації та кредиту:

$$OЦ = O_{тз} + O_{дз}. \quad (1.13)$$

Операційний цикл підприємства - це час повного перетворення обсягу короткострокових активів при зміні його властивостей, тобто час від моменту, коли підприємство витрачає кошти на придбання короткострокових активів, до моменту отримання грошей від кредиторів за продукцію, що воно виробляє. Зниження коефіцієнта свідчить про відмінні результати діяльності компанії та ефективну політику управління боргом.

Період фінансового циклу ($ФЦ$) можна розрахувати як різницю між часом операційного циклу та часом погашення боргу:

$$ФЦ = OЦ - O_{кз}. \quad (1.14)$$

За допомогою нього можна оцінити час конвертації валюти. Зменшення коефіцієнта виглядає добре і свідчить про підвищення ефективності управління грошовими коштами, але значення коефіцієнта нижче нуля означає відсутність грошового потоку (компанія «в боргах»).

Рівень прибутковості компанії залежить від багатьох факторів. Розглянуто основні з них.

По-перше, вартість компанії безпосередньо залежить від кількості грошей, які є в розпорядженні компанії. Проте сума коштів на рахунках підприємства не повинна перевищувати суму, необхідну для належного ведення господарської діяльності, оскільки сума збільшення свідчить про нестабільність фінансового менеджменту, можуть постраждати результати діяльності підприємства.

По-друге, рівень витрат компанії визначається її здатністю забезпечувати виробництво грошових потоків за розміром і часом відповідно до зобов'язань компанії та платіжних потреб.

Відповідно до П(С)БО 4 «Звіт про рух грошових коштів» грошові потоки визначаються як надходження та видатки грошових коштів та їх еквівалентів. Фонд включає готівку в касі та депозити в банках, які можуть бути використані для поточних операцій. Грошові кошти — це короткострокові фінансові інвестиції, які можна легко конвертувати в готівку з невеликим ризиком зміни вартості. Як правило, такими умовами є дуже ліквідні інвестиції в банках на термін не більше 3 місяців. Аналіз руху коштів дозволяє дізнатися їх динаміку, визначити суму доходу, що залишився на витрати, а також прийняти рішення щодо ризиків внутрішніх рахунків та їх найбільш ефективного використання.

Іншим важливим фактором, який визначає вартість компанії, є належне управління її боргами та зобов'язаннями. Підприємство має суворо дотримуватись термінів оплати та не допускати затримок шляхом накладення фінансових санкцій на порушників; визначати кредитну політику клієнта та отримувати кредит за продукти. Найкраща причина – скоротити термін повернення кредиту.

Компанія повинна прагнути до найкращих відносин між боржниками та боржниками, необхідно дотримуватися терміну оплати боргів, щоб використовувати та платити вчасно.

Позитивним фактором, що впливає на ціну компанії, є зменшення середнього розміру її фізичних резервів за рахунок хорошого використання, високих продажів тощо, якщо це не заважає звичайним для галузі операціям. Скорочення терміну обороту акцій і коштів підприємства збільшить вартість.

Одним із найважливіших факторів, що формують майбутній рівень прибутковості компанії, є фінансова політика компанії. Це можна побачити в оптимізації розміру та структури фінансових джерел з метою забезпечення ефективного використання власного капіталу та позикового капіталу.

Вплив вищезазначених факторів на загальний рівень компанії можна пояснити впливом на коефіцієнт покриття, коефіцієнт загальних витрат, який описує вартісну спроможність компанії. Він показує, наскільки поточні зобов'язання покриваються оборотними активами.

Неспроможність компанії виконати свої платіжні зобов'язання в момент їх погашення робить компанію неплатоспроможною.

Причини неплатоспроможності підприємства:

- помилки, що виникають у розрахунку цін на книги, підготовлені для виготовлення та реалізації продукції;
- невиконання запланованих заходів у сфері виробництва та реалізації продукції, порушення її структури та пропорцій, погіршення якості;
- збільшення собівартості продукції;
- в умовах конкуренції, можливостей збуту та втрати реальних клієнтів;
- неплатежі покупцям і продавцям з різних причин;
- невиконання плану прибутку та відсутність у підприємства власних джерел доходу;
- інфляційні процеси та податкова політика;

- адмірне перетворення активів у борг і надлишкові виробничі активи;
- низька оборотність оборотних коштів.

З аналізу випливає, що характер фінансових ресурсів компанії та ефективність їх розподілу можна розуміти як частину дослідження фінансової стійкості компанії. компанії, компанії, залежність компанії від відповідних фінансових ресурсів, ефективність управління, витрати, доходи, прибутковість та облікові характеристики компанії.

РОЗДІЛ 2.

ОЦІНКА ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ ТА ПЛАТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

2.1. Характеристика підприємства

ТОВ «СВК» - це компанія, яка нещодавно розвинулася.

ТОВ «СВК» засноване та зареєстроване відповідно до законодавства України, існує з 2002 року та будується як виробник високоякісної промислової продукції.

Компанія є юридичною та комерційною особою зі статусом юридичної та цивільної особи, яка може бути продана як клієнт та позиватися до будь-яких судів.

Організаційно-правова форма суб'єкта - товариство з обмеженою відповідальністю. ТОВ є однією з організаційно-правових форм підприємницької діяльності. Назва цього типу товариства та його особливості є багатьма аспектами цього типу товариства, оскільки ризик смерті, пов'язаний з діяльністю товариства, несуть учасники товариства, тобто лише в межах товариства. . компаній. вартість їхніх внесків.

Компанія — це юридичний фонд, поділений на частки, розмір яких визначається статутом, і відомий як товариство з обмеженою відповідальністю.

ТОВ «СВК» має двох учасників (засновників). Частка перших у бюджеті становить 55%, других – 45%.

ТОВ «СВК» здійснює господарську діяльність, в тому числі підприємцями, з метою отримання прибутку та подальшого його розподілу між учасниками або іншого використання в господарській діяльності Товариства.

Прибуток Компанії складається з доходів від господарської діяльності після покриття витрат і аналогічних операційних витрат і витрат. Податки та інші обов'язкові збори, включаючи відсотки за векселями та облігаціями,

сплачуються з економічного прибутку Компанії. Прибуток, отриманий після зазначених розрахунків, залишається у власності Товариства, спосіб його використання визначається Загальними зборами учасників Товариства.

Підприємство має право самостійно здійснювати будь-яку діяльність, у тому числі господарську за кордоном, не заборонену законодавством.

Окремі види діяльності, перелік яких регулюється законодавством і на які поширюється дія ліцензії, можуть здійснюватися підприємством після отримання спеціального дозволу (ліцензії).

Статний фонд ТОВ «СВК» складається з внесків його учасників і становить чотириста двадцять тисяч гривень. Відповідно до статутного капіталу визначається мінімальний розмір активів Товариства, що гарантує відсотки за його боргами.

Управління підприємством здійснюється його органами.

Органами товариства є:

Головним органом є Загальні збори партнерів Товариства;

Керівна команда - це рада директорів компанії.

Загальними зборами учасників Товариства є учасники Товариства або призначені ними учасники. Учасники Товариства мають кількість голосів на загальних зборах учасників Товариства відповідно до їх часток у статутному капіталі Товариства.

ТОВ «СВК», як і більшість компаній в Україні, має організаційно-операційну структуру. Ця структура базується на розподілі повноважень і відповідальності за управління та прийняття рішень по вертикалі. Організаційна структура управління ТОВ «СВК» наведена на рисунку 2.1.

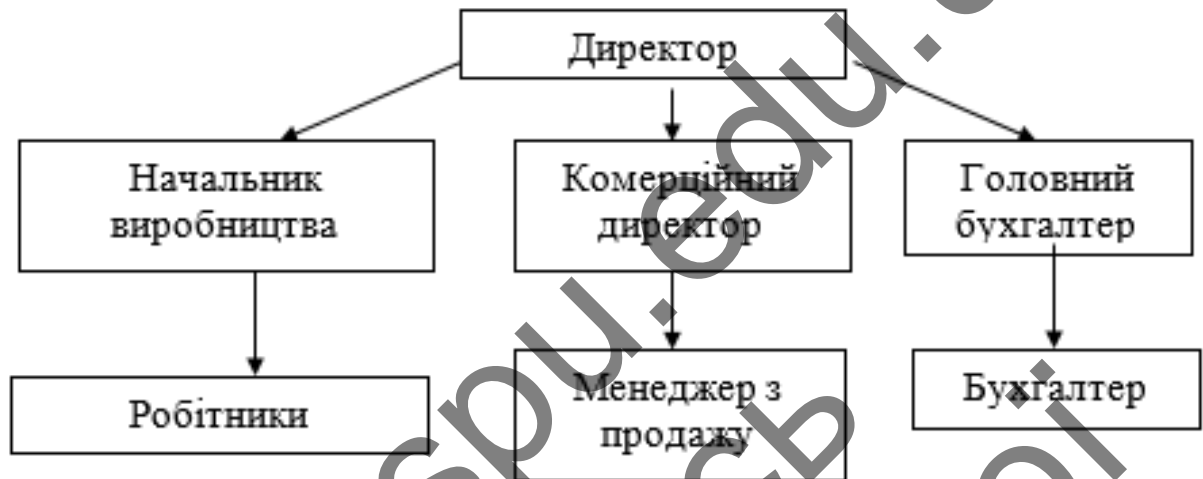

Рис. 2.1. Організаційна структура управління ТОВ «СВК»

У цій організаційній структурі кожен підлеглий має одного керівника, який виконує адміністративні та спеціалізовані завдання у відповідному структурному відділі.

Завдяки своїй ієрархії він швидко забезпечує реалізацію управлінських рішень і підтримує компетентність і підвищує ефективність роботи служб, забезпечуючи контроль ресурсів.

Перевагами лінійної структури управління є: чіткість взаємовідносин, відсутність конфліктів між командами, швидкість підготовки та реалізації рішень керівника, реальна влада.

Директор товариства обирається (призначається) та прикликається (звільняється) загальними зборами учасників товариства і може бути у будь-який час звільнений з посади за своїм рішенням.

Мета роботи ТОВ «СВК»:

- створювати та вести бізнес;
- здійснення господарських операцій;
- здійснення комерційної та дипломатичної діяльності.

Основним видом діяльності ТОВ «СВК» є виробництво пакувальних матеріалів.

ТОВ «СВК» пропонує наступні види упаковки власної роботи:
стрейч плівка (для ручного та механічного обгортання);

поліпропіленова стрічка;
прозорий і коричневий скотч;
кольоровий скотч;
скотч і брендування;
наклейки на вікна;
маркувальна стрічка;
алюміній.

ТОВ «СВК» для всіх робіт використовує високоякісні матеріали з Польщі. Тому компанія може запевнити своїх клієнтів, що вони будуть задоволені цією покупкою.

На всіх етапах виробництва здійснюється контроль якості продукції, що випускається. ТОВ «СВК» має сертифікат виробництва за системою ISO 9001:2000.

Конкурентними перевагами ТОВ «СВК» є: низька вартість; простий спосіб покупки; висока якість продукції; можливість виконання індивідуальних замовлень клієнтів.

Замовниками продукції підприємства є різні місцеві організації та підприємства, а також населення.

Основні економічні показники роботи ТОВ «СВК» за останні три роки наведені в таблиці 2.1.

Основні економічні показники діяльності підприємства

Показник	Минулий рік	Звітний рік	Відхилення	
			абс., (±)	відн., %
1 Чистий дохід (виручка) від реалізації продукції, тис. грн.	2242,7	2411,8	169,1	7,54
2 Середньооблікова чисельність персоналу, осіб.	20	21	1	5
у тому числі:				
робітників	14	15	1	7,14
3 Середньорічний виробіток, тис. грн./ос.				
одного працюючого	112,14	114,85	2,71	2,42
одного робітника	160,19	160,79	0,60	0,37
4 Фонд оплати праці працюючих, тис. грн.	926,5	1052,1	125,6	13,56
5 Середньорічна вартість основних засобів, тис. грн.	975,95	1015,55	39,6	4,06
6 Фондовіддача, грн.	2,30	2,37	0,07	3,04
7 Витрати на виробництво та реалізацію продукції, тис. грн.	2078,1	2231,0	152,9	7,36
8 Витрати на 1 грн. реалізованої продукції, грн.	0,9266	0,9250	-0,0016	-0,17
9 Прибуток від реалізації продукції, тис. грн.	164,6	180,8	16,2	9,84
10 Рентабельність продукції, %	7,92	8,10	0,18	—

Як видно з таблиці 2.1 у звітному році підприємством отримано дохід (дохід) від реалізації продукції в сумі 2411800 грн., тобто 169100 грн. (2411,8 – 2242,7) або на 7,54% ($169,1 / 2242,7 \cdot 100$) більше, ніж минулого року.

Середньооблікова чисельність працівників підприємства за аналізований період зросла на 1 особу (з 21 до 20) і склала 21 особу. Середньорічна заробітна плата працівника у звітному році порівняно з минулим роком зросла на 2,71 тис. грн. на одну особу. (114,85 - 112,14) і до 114,85 тис. грн./особа. (2411,8/21). Заробітна плата працівників зросла на 13,56%.

Річний приріст цін на довгострокові активи досяг 39,6 тис. грн. (1015,55 – 975,95) або 4,06% ($39,6 / 975,95 \cdot 100$). Приріст основного капіталу у звітному році в порівнянні з минулим роком збільшився на 0,07 грн. (2,37 – 2,3) або 3,045% ($0,07 / 2,3 \cdot 100$) на суму 2,37 грн.

У звітному році витрати на виробництво та реалізацію досягли 2231 тис. грн., тобто зросли порівняно з минулим роком на 152,9 тис. грн. (2231,0 – 2078,1) або 7,36% ($152,9 / 2078,1 \cdot 100$), за ціною 1 грн. реалізованої продукції становить 0,9250 грн., 0,0016 грн. (0,925 – 0,9266) або на 0,17% ($0,0016 / 0,9266 \cdot 100$) менше минулорічного показника.

Прибуток від реалізації продукції у звітному році порівняно з минулим роком зріс на 16,2 тис. грн. (180,8 – 164,6) або 9,84% ($16,2 / 164,6 \cdot 100$) на суму 180,8 тис. грн., а дохідність зросла на 0,18% (8,1 – 7,92) і 8,1%.

2.2. Аналіз динаміки та структури майна підприємства та джерел його фінансування

Бухгалтерський баланс є інструментом загальної оцінки фінансового стану суб'єкта господарювання. Аналіз залишків виконується одним із таких методів:

- безпосередній аналіз у балансі без попередніх змін у складі балансу;
- використання аналітичних ваг;
- коригування статей балансу на рівень інфляції.

Аналітичні розрахунки балансу вимагають багато часу і не завжди корисні, оскільки набір фінансових показників, що розраховуються одночасно, не може визначити ситуацію, ключову до зміни фінансового стану підприємства. Один із основоположників балансового менеджменту М. Блатов запропонував досліджувати структуру та динаміку фінансового стану підприємства за допомогою пакету порівняльного аналізу, який складається шляхом розрахунку окремих фінансових інструментів, подібних за

структурою та кріпленням. баланси та показники структури, динаміки та міцності структури окремих активів та джерела їх фінансування.

Порівняльний аналіз балансу може оцінити фінансовий стан компанії за допомогою ряду факторів для оцінки активів, власного капіталу та зобов'язань. Є багато показників, які показують статистику та динаміку фінансового стану підприємства. Цей баланс включає як горизонтальні, так і вертикальні індикатори фільтра.

Аналітичний баланс підприємства наведено в таблиці 2.2.

Виходячи з даних таблиці 2.2 можна зробити висновок, що вартість активів підприємства за моніторинговий рік зросла на 73,6 тис. грн. (2246,4 - 2172,8) і на кінець звітного року досягла 2246,4 тис. грн. Ця зміна відбулася в першу чергу за рахунок збільшення розміру оборотних активів компанії.

Оборотні активи порівняно з початком року зросли на 79,1 тис. грн. (1466,1 – 1387,0) на 5,7% або $(79,1 / 1387,0 \cdot 100)$.

Проте обсяг необоротних активів підприємства порівняно з початком року зменшився. Зменшення необоротних активів становить 5,5 тис. грн. (780,3 – 785,8) або 0,7% $(5,5 / 785,8 \cdot 100)$.

У складі активів підприємства на початок і кінець року більшу вагу мають оборотні активи: 63,83 % $(1387,0 / 2172,8 \cdot 100)$ на початок року і 65,26 % $(1466,1 / 2246,4 \cdot 100)$ на кінець року. Питома вага довгострокових активів становить 34,74% $(780,3 / 2246,4 \cdot 100)$ на кінець року і 36,17% $(785,8 / 2172,8 \cdot 100)$ на початок року.

Статті витрат	Абсолютне значення, тис. грн.		Питома вага, %		Відхилення, (±)	
	на початок року	на кінець року	на початок року	на кінець року	тис. грн.	по питомій вазі
АКТИВ						
I Необоротні активи	785,8	780,3	36,17	34,74	-5,5	-1,43
II Оборотні активи	1387,0	1466,1	63,83	65,26	79,1	1,43
У тому числі:						
запаси;	367,0	424,9	16,89	18,91	57,9	2,02
дебіторська заборгованість;	797,2	815,3	36,69	36,29	18,1	-0,4
грошові кошти та їх еквіваленти;	78,8	52,4	3,63	2,33	-26,4	-1,3
інші оборотні активи	144,0	173,5	6,63	7,72	29,5	1,09
Баланс	2172,8	2246,4	100,0	100,0	73,6	-
ПАСИВ						
I Власний капітал	1173,1	1321,4	53,99	58,82	148,3	4,83
II Поточні зобов'язання	999,7	925,0	46,01	41,18	-74,7	-4,83
У тому числі:						
кредиторська заборгованість;	710,9	737,6	32,72	32,83	26,7	0,11
інші поточні зобов'язання	288,8	187,4	13,29	8,34	-101,4	-4,95
Баланс	2172,8	2246,4	100,0	100,0	73,6	-

Структура активів підприємства представлена на рисунку 2.2.

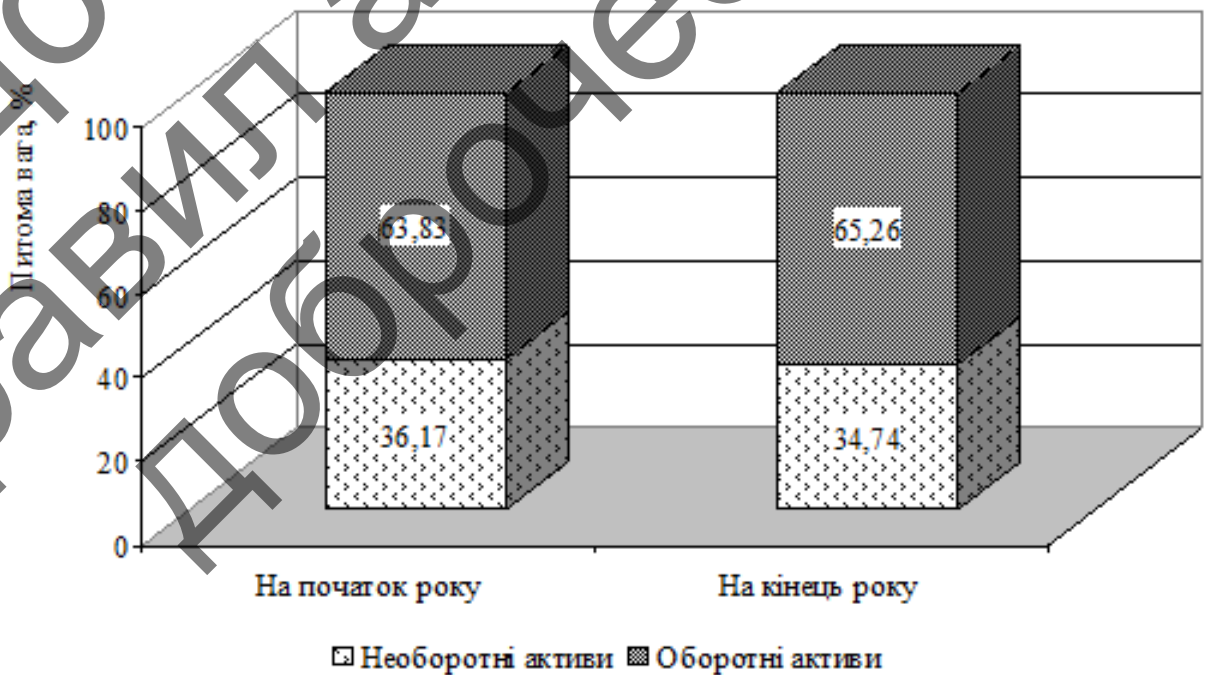

Рис. 2.2. Структура активів підприємства

За звітний рік у зобов'язаннях підприємства відбулися наступні зміни: приріст доходу підприємства склав 148,3 тис. грн. (1321,4 – 1173,1) або 12,64% ($148,3 / 1173,1 \cdot 100$), що зменшує поточні зобов'язання підприємства до 74,7 тис. грн. (925,0 – 999,7) або 7,47% ($74,7 / 999,7 \cdot 100$).

У структурі пасивів підприємства (джерело структури активів) найбільше питома навантаження на капітал становить 58,82% (1321,4 / 2246,4 · 100) на кінець року на рівні 53,99% (1173,1 / 2172,8 · 100) за початок року. Питома вага короткострокових зобов'язань за аналізований період зменшилася з 46,01% ($999,7 / 2172,8 \cdot 100$) до 41,18% ($925,0 / 2246,4 \cdot 100$). Значне збільшення власного капіталу та зменшення акціонерів свідчить про кращу фінансову стабільність компанії та здатність нарощувати свою господарську діяльність за рахунок доходу від капіталу.

Структура пасивів підприємства представлена на рисунку 2.3.

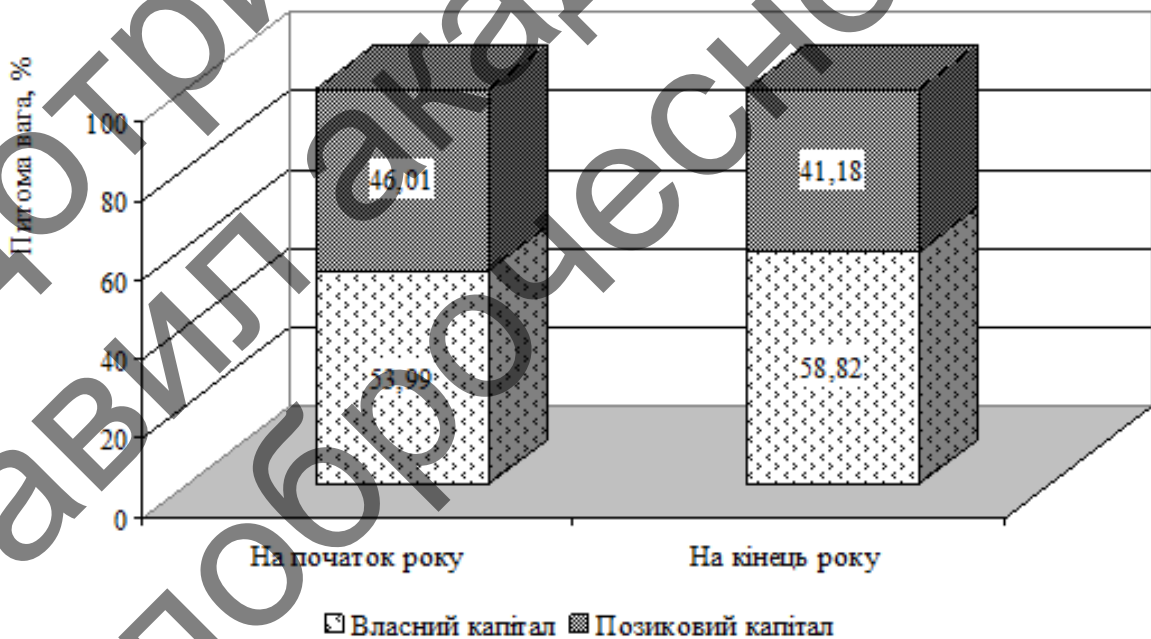

Рис. 2.3. Структура пасивів підприємства

2.3. Аналіз забезпеченості підприємства власними оборотними коштами

Аналізуючи розмір оборотного капіталу підприємства, можна визначити його величину, а також показати найважливіші причини його зміни та невідповідності нормам. Розрахунки можна виконати двома способами:

По-перше шляхом віднімання залишку основних засобів на балансі від суми капіталу;

По-друге, за допомогою різниці між вартістю балансу компанії та короткостроковими і довгостроковими зобов'язаннями.

У таблиці 2.3 наведено розрахунок оборотного капіталу аналізованого підприємства.

Таблиця 2.3
Розрахунок суми власного оборотного капіталу підприємства, тис. грн.

Перший варіант				Другий варіант			
показник	на початок року	на кінець року	Відхилення, (±)	показник	на початок року	на кінець року	Відхилення, (±)
1 Власний капітал	1173,1	1321,4	148,3	1 Оборотні активи	1387,0	1466,1	79,1
2 <u>Необоротні активи</u>	785,8	780,3	-5,5	2 Короткострокові та довгострокові зобов'язання	999,7	925,0	-74,7
3 Власний оборотний капітал	387,3	541,1	153,8	3 Власний оборотний капітал	387,3	541,1	153,8

Дані таблиці 2.3 свідчать, що суб'єкт дослідження протягом останніх двох років мав значний обсяг власних обігових коштів, зокрема на кінець року їх вартість становила 541,1 тис. грн.

Оборотні кошти, необхідні для фінансування оборотних активів, зросли порівняно з початком року на 153,8 тис. грн. (541,1 - 387,3).

Враховуючи другий варіант розрахунку, бачимо, що збільшення капіталу відбулося за рахунок збільшення обсягу оборотних активів та зменшення боргів порівняно з початком року. Таким чином, оборотні активи зросли на 79,1 тис. грн. (1466,1 – 1387,0) або на 5,7% ($79,1 / 1387,0 \cdot 100$), а поточні зобов'язання за розрахунками та довгострокові зобов'язання зменшилися на 74,7 тис. грн. (925 – 999,7) на 7,47 % або ($74,7 / 999,7 \cdot 100$).

2.4. Аналіз фінансової стійкості підприємства

Завданням аналізу фінансової стійкості є оцінка розміру та складу активів і пасивів. Це необхідно для відповіді на запитання: якою мірою незалежність компанії збільшує чи зменшує характер її активів і зобов'язань для виконання її фінансового менеджменту? та господарської діяльності.

Як обговорювалося в розділі 1.2, існує кілька методів аналізу фінансової стабільності. Проведемо аналіз фінансової стійкості підприємства за допомогою показників, аналогічних методам, зазначеним у розділі 1.2 (приклади 1.1 – 1.6).

Результати розрахунків представимо в таблиці 2.4.

Визначення типу фінансового стану підприємства

Показник	На початок року	На кінець року
1 Загальна величина запасів, тис. грн. (З)	367,0	424,9
2 Наявність власних оборотних коштів, тис. грн. (ВОК)	387,3	541,1
3 Функціонуючий капітал, тис. грн. (ФК)	387,3	541,1
4 Загальна величина джерел, тис. грн. (ЗВД)	387,3	541,1
5 Надлишок (+) або нестача (-) власних оборотних коштів, тис. грн. ($\Phi_c = \text{ВОК} - 3$)	20,3	116,2
6 Надлишок (+) або нестача (-) власних і довгострокових позикових джерел, тис. грн. ($\Phi_t = \text{ФК} - 3$)	20,3	116,2
7 Надлишок (+) або нестача (-) загальної величини основних джерел, тис. грн. ($\Phi_o = \text{ВД} - 3$)	20,3	116,2
8 Тип фінансової стійкості відповідно класифікації	$\Phi_c > 0; \Phi_t > 0; \Phi_o > 0;$ $S = \{1; 1; 1\}$ абсолютна стійкість фінансового стану	

З даних таблиці 2.4 видно, що ознака і три етапи фінансового стану на початку та в кінці аналізованого періоду $S = \{1; 1; 1\}$. Тому фінансову стійкість можна вважати дуже стабільною на початок і кінець звітного періоду.

На основі даних таблиці 2.4 розраховуємо аналогічні показники, які дають повну характеристику фінансового стану підприємства. Це:

- зв'язок між доставкою книг і джерелами фінансування;
- обсяг (недостатність) коштів для формування резервів;
- ступінь стабільності фінансового становища;
- надлишок (дефіцит) фінансових ресурсів на 1 грн. товар

Оцінка стійкості фінансового стану підприємства

Тип сталості	Коефіцієнт забезпеченості запасів	Надлишок (нестача) коштів, тис. грн.	Запас стійкості фінансового стану, дні	Надлишок (нестача) коштів на 1 грн. запасів, грн.
Абсолютний	$ВOK : 3 > 1$	$\Phi_c > 0$	$(\Phi_c \cdot 360) : ВР^* > 0$	$\Phi_c : 3 > 0$
Нормальний	$\Phi K : 3 = 1$	$\Phi_T > 0$	$(\Phi_T \cdot 360) : ВР > 0$	$\Phi_c : 3 > 0$
Нестійкий	$ЗВД : 3 = 1$	$\Phi_0 > 0$	$(\Phi_0 \cdot 360) : ВР > 0$	$\Phi_c : 3 > 0$
Кризисний	$ЗВД : 3 < 1$	$\Phi_0 < 0$	$(\Phi_0 \cdot 360) : ВР < 0$	$\Phi_c : 3 < 0$
Минулий рік				
Абсолютний	$1,0553 > 1$	$20,3 > 0$	$0,26 > 0$	$0,0553 > 0$
Нормальний	$1,0553 > 1$	$20,3 > 0$	$0,26 > 0$	$0,0553 > 0$
Нестійкий	$1,0553 > 1$	$20,3 > 0$	$0,26 > 0$	$0,0553 > 0$
Кризисний	$1,0553 > 1$	$20,3 > 1$	$0,26 > 0$	$0,0553 > 0$
Звітний рік				
Абсолютний	$1,2735 > 1$	$116,2 > 0$	$1,65 > 0$	$0,2735 > 0$
Нормальний	$1,2735 > 1$	$116,2 > 0$	$1,65 > 0$	$0,2735 > 0$
Нестійкий	$1,2735 > 1$	$116,2 > 0$	$1,65 > 0$	$0,2735 > 0$
Кризисний	$1,2735 > 1$	$116,2 > 0$	$1,65 > 0$	$0,2735 > 0$

де * ВР – чистий дохід (виручка) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) (форма №2 ряд 035).

Отже, за статистичними даними можна сказати, що підприємство має міцне фінансове становище, стабільне джерело поточних економічних і фінансових показників. У вас достатньо оборотного капіталу, щоб покрити найбільш рухливу частину вашого активу: деревину.

Відповідно до цілей аналізу, для аналізу фінансової стійкості підприємства краще використовувати відносні показники. Результати розрахунку змінних, що свідчать про фінансову стійкість підприємства, ви можете знайти в таблиці 2.6.

Показники фінансової стійкості підприємства

Показник	Норма	На початок року	На кінець року	Відхилення (±)
Показники структури капіталу				
1 Коефіцієнт фінансової незалежності (автономії)	$\geq 0,5$	0,5399	0,5882	0,0483
2 Коефіцієнт фінансової стійкості	> 1	1,1735	1,4285	0,2550
3 Коефіцієнт фінансової залежності	~ 1	1,8522	1,7000	-0,1522
4 Коефіцієнт фінансового ризику	≤ 1	0,8522	0,7000	-0,1522
5 Коефіцієнт довгострокового залучення позикових коштів	-	-	-	-
Показники, що характеризують стан оборотних коштів				
6 Коефіцієнт маневреності власного капіталу	$\geq 0,5$	0,3302	0,4095	0,0793
7 Коефіцієнт забезпечення власними оборотними коштами	$> 0,1$	0,2792	0,3691	0,0899
Показники, що характеризують ефективність				
8 Коефіцієнт ефективності використання фінансових ресурсів	зростання	0,0613	0,0660	0,0047
9 Коефіцієнт ефективності власного капіталу	зростання	0,1136	0,1122	-0,0014

З даних таблиці 2.6 можна зробити висновок про характер кожного коефіцієнта та фінансову стійкість підприємства в цілому.

Коефіцієнт незалежності компанії на кінець аналізованого періоду становить 0,5882, що перевищує нормальне значення, тому компанія є фінансово стабільною та незалежною від зовнішніх кредиторів, про що також свідчить коефіцієнт фінансової залежності.

Варто зазначити, що коефіцієнт фінансової залежності порівняно з початком року знизився з 0,1522 (1,70 - 1,8522) і на кінець звітнього року досяг 1,70, тобто на кожну гривню, інвестовану в активи компанії, 70 коп. - розмір позики.

Коефіцієнт фінансової стійкості за аналізований період зріс на 0,255 (1,4285 - 1,1735) і досяг значення 1,4285, що є вищим за норму та свідчить про фінансову стійкість підприємства.

Значення коефіцієнта фінансового ризику (співвідношення власних і залучених коштів) показує, що на початок моніторингового періоду підприємство залучало 85 копійок вкладених власних коштів на одну гривню розмір позики. За звітний період кредитування знизилось до 70 коп. за кожен гривню власних інвестицій. Таке значення цього коефіцієнта також підтверджує незалежність підприємства від боргів.

Коефіцієнт ефективності роботи прямого капіталу трохи нижчий за нормальне значення, але в аналізованому періоді показує зростання на 0,0793 (0,4095 - 0,3302), тобто операція капіталу відбувається швидше праворуч. Коефіцієнт забезпеченості оборотними коштами на початок і кінець звітного періоду є вищим за нормативний і знову зафіксовано його збільшення в аналізованому році з 0,0899 (0,3691 - 0,2792) до 0,3691.

Аналізуючи показники, які є позитивними, слід зазначити збільшення ефективності використання грошей на 0,0047 (0,066 – 0,0613) у аналізованому періоді при зниженні коефіцієнта на 0,014 (0,1122 – 0,1136).

Загалом, на основі встановлених статистичних даних можна прийняти рішення про незалежність фінансів компанії від зовнішніх джерел і фінансування діяльності компанії на основі витрат власних ресурсів і наявності реальної фінансової інформації. , що вказує на величину та тенденцію зміни основних фінансових показників (рис. 2.4).

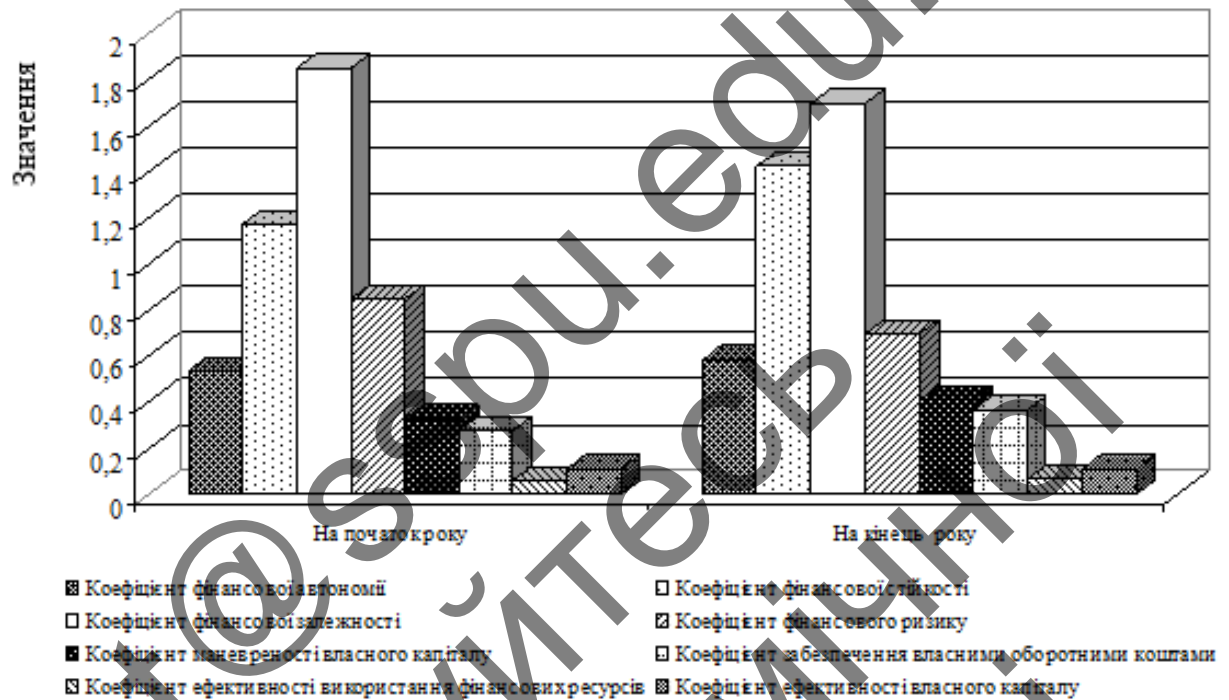

Рис. 2.4. Динаміка показників фінансової стійкості підприємства

В умовах ринкових відносин забезпечення фінансової стійкості підприємства є однією з головних проблем, оскільки відсутність фінансової стійкості призводить до неплатоспроможності та банкрутства.

Тому можна встановити загальне правило для кожної компанії: майбутні ділові партнери віддадуть перевагу компаніям з великою часткою власного капіталу та фінансовою незалежністю, тому що вони будуть сильними, компанія оплачує більше своїх боргів як витрати. . правильно Власники компанії хочуть збільшити безпосередньо частку позик. У наступному розділі ми проаналізуємо оцінку компанії.

РОЗДІЛ 3.

НАПРЯМИ ПІДВИЩЕННЯ ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ ТА ПЛАТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

3.1. Розробка заходів щодо підвищення фінансової стійкості та платоспроможності підприємства

В умовах ринкової економіки фінансові аспекти діяльності підприємства є дуже важливими. Зміцнення фінансового становища є головною умовою його виживання та руху до безпечного розвитку в майбутньому.

Фінансова стійкість підприємства визначається сукупністю показників, які свідчать про його здатність підтримувати нормальний виробничий баланс і здатність продовжувати економічне зростання.

Для підвищення ефективності використання фінансових ресурсів підприємства необхідно вживати заходів, які дозволять збільшити прибуток, зменшити вартість основних фондів і заборгованості, оптимізувати структуру капіталу підприємства.

Пропонуються наступні дії для підвищення прибутковості компанії та показників ліквідності.

З метою збільшення виручки та рентабельності пропонується запровадити управління запасами на підприємстві для покращення запасів сировини, матеріалів, готової продукції, готової продукції. Підвищення рівня запасів вплине на перерозподіл оборотних коштів підприємства, оскільки збільшить обсяг ліквідних ресурсів і зменшить обсяг неефективних виробничих запасів.

Крім того, для підвищення ефективності фінансово-господарської діяльності громада повинна планувати свою фінансову діяльність та контролювати виконання фінансових планів.

Оптимізація доходів компанії здійснюється через управлінський метод фінансової стабілізації – системи заходів, метою яких є, з одного боку, зменшення фінансової заборгованості, з іншого – збільшення в умовах збереження цих цифр.

Підприємство може зменшити свої фінансові зобов'язання, за рахунок:

- зменшити обсяг постійних витрат (включаючи витрати на утримання адміністративного персоналу);
- зниження рівня обов'язкових змінних витрат;
- розширення обмежень у торгівлі товарами.
- Збільшення кількості грошей, яке може бути завдяки:
 - 1) погашення боргів (шляхом нормування, гарантування та скорочення кредитів, арешту, стягнення боргів);
 - 2) прискорення кредитного обороту (шляхом скорочення термінів затвердження комерційних кредитів);
 - 3) оптимізація рівня запасів і вартості майна (шляхом визначення нормативів запасів за допомогою техніко-економічних розрахунків);
 - 4) зменшення розміру страхування, гарантій і запасів року, коли гроші компанії в скруті.

На ТОВ «СВК» слід відзначити слабкість фінансової політики компанії в області управління оборотним капіталом - управління боргами та зобов'язаннями.

Зменшення зміни капіталу товариства на 0,0209 порівняно з минулим роком свідчить про недостатнє вкладення фінансових ресурсів у будівництво активів і, перш за все, про неефективність системи управління активами.

Високі зобов'язання - це спроба підприємства отримати зовнішні джерела фінансування своїх оборотних активів. Причиною цього є висока оборотність капіталу за поточною дебіторською заборгованістю. Підприємству не вигідно користуватися банківськими кредитами (прибуток), тому підприємство задається питанням, як краще отримати безкоштовні кредити, фінансувати поточну діяльність за рахунок власного капіталу та

залучити «безкоштовну» відповідальність перед постачальниками. У таких ситуаціях це один із способів забезпечення фінансово-господарської діяльності.

Незважаючи на уповільнення зростання дебіторської заборгованості, ефективність її «захисту» підприємства з точки зору дотримання платіжного законодавства та забезпечення стабільності фінансового стану шляхом збалансування умов повного погашення зобов'язань та повного стягнення заборгованості.

Статистика показує, що погашення поточної заборгованості компанії перед кредиторами відбувається швидше, ніж погашення заборгованості іншої сторони перед компанією. Якщо середній термін погашення зобов'язань підприємства у звітному році становить 108,11 дня, то час задоволення вимог кредиторів - 120,4 дня.

Збільшення середньої суми вимог компанії з 689,7 тис. зл грн минулого року до 806,25 тис. грн. грн. у звітному році свідчить про те, що проблема несплачених платежів не вирішилася. Порівняно з минулим роком оборот кредитів склав менше 0,26 обороту. Беручи до уваги попередню інформацію, можна зробити висновок, що загальне подовження бізнес-циклу компанії є результатом подовження періоду стягнення заборгованості. Отже, якщо тривалість бізнес-циклу збільшиться на 5,18%, період утримання кредиту збільшиться на 8,69%. Відсутність вільних грошових коштів («заморожування» їх у кредитах) знижує ефективність виробничого процесу, але в кінцевому підсумку значно знижує рівень ділової активності та витрати всього підприємства.

Отже, у звітному році повільність зміни заборгованості та зобов'язань та швидкість зміни товарних запасів призвели до подовження тривалості фінансового циклу на 5,69 дня.

Для детального опису структури всіх боргів розглянемо коефіцієнти окремих боргів у таблиці 3.1.

Таблиця 3.1

Порівняльний аналіз дебіторської і кредиторської заборгованості в звітному році, тис. грн.

Розрахунки	Дебіторська заборгованість		Кредиторська заборгованість		Перевищення заборгованості			
					Дебіторської		Кредиторської	
	На початок року	На кінець року	На початок року	На кінець року	На початок року	На кінець року	На початок року	На кінець року
1 З покупцями чи постачальниками за товари і послуги	442,7	502,6	396,8	417,3	45,9	85,3	-	-
2 З авансів	72,6	66,5	32,4	28,7	40,2	37,8	-	-
3 З бюджетом	-	-	84,6	106,5	-	-	84,6	106,5
4 Зі страхування	-	-	47,2	72,6	-	-	47,2	72,6
5 З оплати праці	-	-	50,5	68,9	-	-	50,5	68,9
6 З іншими дебіторами і кредиторами	281,9	246,2	99,4	43,6	182,5	202,6	-	-
Разом	797,2	815,3	710,9	737,6	86,3	77,7	-	-

Дані таблиці 3.1 свідчать про перевищення дебіторської заборгованості над зобов'язаннями на початок та кінець звітного року. Так, на початок звітного року залишок боргів становив 86,3 тис. злотих. грн і нарешті 77,7 тис. грн. грн.

В принципі, якщо всі кредитори погасять свої борги, ТОВ «СВК» може погасити 100% зобов'язань перед кредиторами. Але в той же час залишок боргів від дебіторської заборгованості дозволяє підприємству використовувати ці кошти як притягнуті джерела.

На кінець року загальна заборгованість за товари, роботи та послуги становила 502,6 тис. грн або 59,9 тис. грн. більше, ніж на початку року. Питома вага заборгованості за товари, роботи, послуги в сумі залишку на кінець року становить 61,65% ($502,6 / 815,3 \cdot 100$). Найбільшими дебіторами є: ЗАТ

«Золотий колодязь» – 62,5 тис. грн., ПАТ «Вінтер» – 46,7 тис. грн., ТОВ «ДЕЙ-СОН» ТА БОМ-БІК – 42,8 тис. грн., ЗАТ «Лиспи» – 27,8 тис. грн., ТОВ «Продресурси» – 22,5 тис. грн., ТОВ ВКФ «Злагода» – 16,4 тис. грн. У звітному році вартість сумнівної заборгованості зросла на 12,3 тис. злотих. грн. і на кінець звітного періоду становила 52,5 тис. грн. Розрахункова заборгованість та інші зобов'язання на кінець року становили 43,6 тис. злотих, що на 55,8 тис. злотих (43,6 - 99,4) менше, ніж на початку року.

На кінець року підприємство не мало заборгованості за банківськими кредитами. Підприємство має велику заборгованість за виконані роботи та послуги (на кінець року 417,3 тис. грн.), можливо, постачальники не будуть довіряти цьому підприємству в майбутньому. Інші види боргу зростають. Таким чином борги перед бюджетом зросли на 25,4 тис. грн. (106,5 – 84,6) і на кінець звітного року становив 106,5 тис. грн., зобов'язання внаслідок коригування страхування зросло на 21,9 тис. грн. (72,6 – 47,2) і на кінець звітного року становив 72,6 тис. грн., а ціни зросли на 18,4 тис. грн. (68,9 - 50,5) і до 68,9 тис. грн. За статистикою борги зменшилися на 3,7 тис. грн. (28,7 - 32,4) та розрахунки та інші зобов'язання 55,8 тис. грн. (43,6 - 99,4) 43,6 тис. грн.

Тому підприємство має розробити комплекс дій, які допоможуть зменшити суму боргів та зобов'язань.

За кожною найбільшою заборгованістю необхідно провести дії з її повернення. Умови договору компанії з підрядниками включають:

- телефонні переговори;
- відвідування контрагентів;
- оформлення договорів цесії (офіційне погодження на розблокування дебіторської заборгованості);
- розробка та подальша реалізація планів погашення заборгованості та векселів;
- розробка ефективних маркетингових програм;
- аналіз здатності звертатися до арбітражу.

Для того, щоб у майбутньому управляти дебіторською заборгованістю та зобов'язаннями, компанія повинна вміти реалізувати наступні рекомендації:

- контролювати стан договорів з підрядниками та вчасно подавати компенсаційні вимоги;
- зосередитися на якомога більшій кількості клієнтів, щоб знизити ризик дефолту одного чи кількох великих клієнтів;
- контроль за реалізацією позик і кредитів.

Зменшення боргу підтримується ефективним управлінням боргом через аналіз старих концепцій.

Проаналізувавши структуру заборгованості та зобов'язань підприємства, необхідно перевірити, чи належним чином ведеться управління запасами готової продукції та товарів, оскільки вони постійно збільшують заборгованість та відволікають оборотні кошти від господарської діяльності. Таким чином можна визначити вплив цього ефекту високого прибутку на належне використання ресурсів.

Стратегічне управління запасами - це комплекс заходів, спрямованих на створення та підтримку оптимального рівня запасів.

Процес стратегічного управління включає наступні етапи.

Перший – визначити цілі тваринництва. Основними цілями виробництва продукції та готової продукції на ТОВ «СВК» є:

забезпечення стабільності асортименту, ритмічності ремонтного процесу, безперервного надання послуг і продукції споживачам і повного задоволення їх потреб;

збір сезонних товарів, рання доставка та подорожі;

проводити спекулятивні операції з асортиментом товарів, коли ринкові умови торгівлі сприятливі (зростання попиту, коли пропозиція товарів падає).

Другий етап – створити базу даних для бухгалтерії. Стратегічне управління складом базується на зборі та системі внутрішньої інформації про стан складів, швидкість виконання, коригування попиту, зовнішньої

інформації про стан споживчої маркетингової частини та моніторингу поставок продукції (закупівельна та платіжна політика клієнтів), а також враховувати планові показники щодо обсягів реалізації та використання активів і фінансових ресурсів.

Третій етап – аналіз стану та ефективності управління запасами.

План фундаменту повинен відповідати:

- за цілі, поставлені при створенні основ, тобто забезпечення матеріальними засобами для їх досягнення;
- здатність грошей компанії реагувати на залучення обсягу оборотного капіталу компанії, який існує і може бути великим;
- за ресурсно-технологічну базу підприємства, методи розвитку підприємства.

Враховуючи різноманітність зовнішнього середовища, важливе значення в стратегічному управлінні має принцип управління декількома складами та моніторингу їх стану.

Необхідно швидко усунути розрив між товарообігом та створенням запасів.

Для даного підприємства пропонуються такі заходи:

- проведення внутрішніх контрольованих досліджень стану товарних запасів;
- проведення процесу відповідності асортименту щодо встановлених списків вибору;
- забезпечувати повернення товарів понад норми та доставку товарів клієнтам;
- посилення збуту товарних надлишків;
- створення економічно ефективних акцій продажу, активації реклами та стимулювання збуту;
- вдосконалення діяльності з дослідження попиту на основі постійного сприйняття задоволеного та незадоволеного попиту;

- посилення управління ситуацією по списку, переміщення надлишків товару в інші торгові точки.

Підприємству необхідно приділяти більше уваги співпраці з постачальниками та замовниками, своєчасно повертати непотрібні покупцям товари, розширювати ринок збуту для охоплення більшості покупців і продавців.

З метою управління фінансовим станом та фінансовою стійкістю ТОВ «СВК» можна рекомендувати використання методу покращення структури капіталу підприємства шляхом контролю величиною ефекту фінансового левериджу. Це допоможе краще впливати на рівень фінансової стійкості.

3.2. Оптимізація структури капіталу шляхом управління величиною ефекту фінансового левериджу

Оптимізація структури капіталу – це співвідношення використання власного та позикового капіталу, яке забезпечує найбільш ефективне співвідношення коефіцієнта рентабельності до встановленого коефіцієнту компанії [41].

Одним із традиційних способів реалізації методів оптимізації структури капіталу є розрахунок впливу фінансового левериджу на кінцеві результати діяльності підприємства (табл. 3.2).

Ефект фінансового левериджу розраховано за формулою:

$$\text{ЕФЛ} = (P_{\text{СК}} - Ц_{\text{ПК}}) \cdot (1 - K_{\text{оп}}) \cdot \frac{\text{ПК}}{\text{ВК}}, \quad (3.1)$$

де ЕФЛ – ефект фінансового левериджу;

$P_{\text{СК}}$ – рентабельність сукупного капіталу, %;

$Ц_{\text{ПК}}$ – середньозважена ціна позикового капіталу (витрати, пов'язані з позиковим капіталом / середній розмір позикового капіталу) %;

$K_{оп}$ – коефіцієнт оподаткування;

$ПК$ – середній розмір позикового капіталу, тис. грн.;

$ВК$ – середній розмір позикового капіталу, тис. грн.

Таблиця 3.2

Розрахунок рентабельності власного капіталу при різних значеннях плеча
фінансового важеля, тис. грн.

Показник	Варіанти розрахунку									
	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X
	50 : 50*	50 : 50	50 : 50	38 : 62	38 : 62	31 : 69	31 : 69	66 : 34	66 : 34	45 : 55
	50 : 50**	100 : 0	0 : 100	80 : 20	20 : 80	100 : 0	0 : 100	100 : 0	0 : 100	100 : 0
1 Власний капітал	1321,4	1321,4	1321,4	1321,4	1321,4	1321,4	1321,4	1321,4	1321,4	1321,4
2 Позиковий капітал	1321,4	1321,4	1321,4	2155,97	2155,97	2941,18	2941,18	680,72	680,72	1615,04
у тому числі										
короткострокові кредити	660,7	1321,4	0	1724,776	431,194	2941,18	0	680,72	0	1615,04
поточні зобов'язання за розрахунками	660,7	0	1321,4	431,194	1724,776	0	2941,18	0	680,72	0
3 Сукупний капітал	2642,8	2642,8	2642,8	3477,37	3477,37	4262,58	4262,58	2002,12	2002,12	2936,44
4 Плече фінансового важеля	1	1	1	1,6316	1,6316	2,2258	2,2258	0,5152	0,5152	1,2222
5 Ставка відсотка за кредит, %	26	26	0	26	26	26	0	26	0	26
6 Рентабельність сукупного капіталу, %	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
7 Фінансовий результат від операційної діяльності	132,14	132,14	132,14	173,87	173,87	213,13	213,13	100,11	100,11	146,82

Примітка: * - співвідношення між власним і позиковим капіталом

** - співвідношення між короткостроковими кредитами і поточними зобов'язаннями

Ефект левериджу показує, наскільки збільшується прибутковість капіталу в результаті введення боргу в оборот компанії. Переваги грошового потоку (з точки зору стабільності цін) подвійні; різниця між рентабельністю загального капіталу після оподаткування $(P_{СК} - Ц_{ПК}) \cdot (1 - K_{оп})$ та середньозваженою ціною позикового капіталу $(ПК / ВК)$.

Позитивний ефект фінансового левериджу виникає тоді, коли $(P_{СК} - Ц_{ПК}) \cdot (1 - K_{оп}) > 0$. За таких умов підприємству вигідно збільшувати плече фінансового важеля. Якщо $(P_{СК} - Ц_{ПК}) \cdot (1 - K_{оп}) < 0$, то ефект

фінансового левериджу має від'ємне значення, в результаті чого відбувається «проїдання» власного капіталу підприємства. Наслідки цього явища можуть бути руйнівними.

Оптимізуємо структуру капіталу аналізованої компанії, враховуючи:

- компанія планує збільшити рентабельність сукупного капіталу до 5%;
- підприємство сплачує 26% річних за користування короткостроковими кредитами;

норма прибутку розраховується на основі середньозваженої вартості позикового капіталу, визначеної діленням витрат, пов'язаних з використанням позикового капіталу, на його середню суму. Наприклад, для першого варіанту це буде $13,0\% [(171,78 / 1321,4) \cdot 100]$. Аналогічним чином були проведені розрахунки для решти варіантів, які представлені в таблиці 3.2.

Отже, найкращим варіантом співвідношення власного та позикового капіталу для аналізованої компанії є варіант VII, в якому частка власного капіталу становить 31%, а частка зовнішнього капіталу – 69%. Крім того, за статистикою позиковий капітал становить 100% короткострокових зобов'язань. У цій ситуації підприємство не несе витрат, пов'язаних з використанням позикового капіталу, значення коефіцієнта грошового потоку дуже високе (2,2258), відсоткова ставка позики (9,126%) і рентабельність капіталу (13,226%).

Відповідно до третьої частини склад загального капіталу становить 50% і 50%. У цих умовах підприємству також вигідно використовувати поточні зобов'язання, оскільки середньозважена вартість капіталу дорівнює нулю, а коефіцієнт левериджу – 4,1.

3.3. Прогнозування показників фінансової стійкості та платоспроможності підприємства

Одним із методів прогнозування фінансового стану підприємства є складання прогнозу балансу підприємства [32, с 383].

При складанні прогнозного балансу підприємства намагаються використовувати метод відсотка від продажів, тому що наявні ресурси (активи) оцінюються та максимально використовуються, збільшується кількість статей балансу та збільшуються обсяги продажів. Це припущення є виправданим, оскільки виробництво більшої кількості книг вимагає нових ресурсів; щоб забезпечити більше продажу товарів, необхідно збільшити виробничі лінії тощо. З іншого боку, зміна банківського рахунку в касовому рахунку не завжди відбувається пропорційно зміні обсягу продажу. Тому метод відсоткової закупівлі придатний лише для встановлення «справедливої» форми прогнозного балансу [32, с 384].

Кажуть, що прогнозовані товарно-матеріальні запаси поділяються на ті, що створюються автоматично, і ті, що плануються на основі обсягу продажів.

Сформовані та автоматизовані документи представлені в таблиці 3.3.

Таблиця 3.3

Класифікація статей проектного балансу

Назва статті (групи статей)	Вид статті	
	Автоматично утворена	Регульована
АКТИВ		
Необоротні активи (без довгострокових фінансових інвестицій)	+	-
Довгострокові фінансові інвестиції	-	+
Оборотні активи	+	-
Витрати майбутніх періодів	+	-
ПАСИВ		
Власний капітал (без нерозподіленого прибутку)	-	+
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	-	+
Забезпечення наступних витрат і платежів	-	+
Довгострокові зобов'язання	-	+
Поточні зобов'язання	+	-
Доходи майбутніх періодів	+	-

Наведена вище класифікація не є стандартною і може змінюватися в залежності від конкретної ситуації.

У документах, підготовлених для розподілу додаткових коштів (ДНФ), вказується потреба в джерелах фінансування та їх стан на дату балансу проекту. Для цього необхідно порівняти розміри активу і пасиву обраного балансу, які майже завжди будуть невідповідними.

Якщо з балансу видно, що вартість активів компанії більша за вартість капіталу ($A > П$), то ця сума свідчить про додаткову потребу у фінансуванні у зв'язку зі збільшенням капіталу або в ситуації, коли довгострокові та короткострокові є інтегрованими. - часові обмеження. Якщо ДНФ негативна ($A < П$), то статті прогнозованого балансу, переважно короткострокові активи, збільшаться. Як правило, поправка поширюється на кошти зі статті «гроші та їх еквіваленти» [32, с. 384].

Початковий баланс ТОВ «СВК» представлений у таблиці 3.4. Прогнозний період – один рік. Індекс обсягу реалізації становить 1135, що означає збільшення обсягу реалізації на 13,5% до 2737,4 тис. грн. ($2411,8 \cdot 1,135$). Таке підвищення обґрунтовано рівнем інфляції, зростанням цін у галузі та збільшенням обсягів робіт, які компанія планує на наступний рік.

Таблиця 3.4 містить баланс за звітний рік та прогнозний баланс на наступний рік. Отримана інформація свідчить, що активи балансу, визначені в результаті першої частини прогнозу, перевищили борг на 116,81 тис. грн. Ця сума враховує загальні фінансові потреби ТОВ «СВК» на кінець звітного року.

Для порівняння балансу активів і пасивів необхідно визначити розподіл суми необхідних додаткових коштів (ДНФ), тобто визначити джерела покриття активів. Взяття короткострокової позики на суму 116,81 тис. грн. є можливість звірити актив і пасив складеного балансу та ліквідувати дефіцит джерел фінансування.

Хоча форма підготовленого балансу вже готова, процес її складання та аналізу ще не завершено. При проведенні аналітичних процедур не можна повністю покладатися на припущення про збалансованість збільшення обсягу

автоматично сформованих фінансових активів та обсягу використання наявних коштів.

Таблиця 3.4

Прогнозний баланс аналізованого підприємства на плановий рік

Статті	Звітний рік	Прогноз	Наступний рік 1	ДНФ*	Наступний рік 2	Додаткові умови	Остаточний прогноз
Актив							
1 Необоротні активи							
1.1 Основні засоби	780,3	1,135	885,64		885,64	Резерв потужності	797,08
Усього за розділом 1	780,3		885,64		885,64		797,08
2 Оборотні активи							
2.1 Запаси	424,9	1,135	482,26		482,26	Зменшити на 5 днів	443,92
2.2 Дебіторська заборгованість за товари, роботи, послуги	502,6	1,135	570,45		570,45	Зменшити на 10 днів	494,4
2.3 Інша поточна дебіторська заборгованість	312,7	1,135	354,91		354,91	Зменшити на 15%	301,67
2.4 Грошові кошти та їх еквіваленти	52,4	1,135	59,47		59,47	* 61,91	121,38
2.5 Інші оборотні активи	173,5	1,135	196,92		196,92	Зменшити на 10%	177,23
Усього за розділом 2	1466,1		1664,01		1664,01		1538,6
Баланс	2246,4		2549,65		2549,65		2335,68
Пасив							
1 Власний капітал							
1.1 Зареєстрований (пайовий) капітал	420,0	1,0	420,0		420,0		420,0
1.2 Додатковий капітал	280,0	1,0	280,0		280,0		280,0
1.3 Резервний капітал	165,4	1,0	165,4		165,4		165,4
1.4 Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	456,0	1,135	517,56		517,56		517,56
Усього за розділом 1	1321,4		1382,96		1382,96		1382,96
2 Поточні зобов'язання							
2.1 Короткострокові кредити банків				116,81	116,81	-116,81	
2.2 Кредиторська заборгованість за товари, роботи, послуги	417,3	1,135	473,64		473,64	Зменшити на 5 днів	435,63
2.3 Поточні зобов'язання за розрахунками:							
з авансів	28,7	1,135	32,57		32,57	Зменшити на 10%	29,31
з бюджетом	106,5	1,135	120,88		120,88	Зменшити на 20%	96,7
зі страхування	72,6	1,135	82,4		82,4	Зменшити на 15%	70,04
з оплати праці	68,9	1,135	78,2		78,2	Зменшити на 15%	66,47
з іншими кредиторами	43,6	1,135	49,49		49,49		49,49
2.4 Інші поточні зобов'язання	187,4	1,135	212,7		212,7	Зменшити на 1 день	205,08
Усього за розділом 2	925,0		1049,88		1166,69		952,72
Баланс	2246,4		2432,84		2549,65		2335,68
ДНФ			116,81		178,72		

а: * ДНФ – додатково необхідні фонди

У більшості випадків компанії мають більше активів на основі попиту, надлишку або нестачі готівки, товарів тощо.

Враховуючи, що необхідні управлінські рішення впливатимуть на фінансовий стан підприємства, рекомендується враховувати його встановлені правила, а не створювати їх автоматично при складанні прогнозного балансу.

Більшість початкових прогнозів, складених за методом відсотка від продажів, підлягають додатковому коригуванню. Це стосується основних і оборотних засобів, оскільки сума збільшення, з фінансової точки зору, не є вигідною для підприємства.

Прогнозування фактичного балансу здійснюється за спеціальними правилами, розробленими різними підприємствами [32].

Загальна вартість заміни основних фондів у наступному році визначається методом активного коригування. Важливо враховувати ту частину основних фондів, яка використовується не повністю.

Балансова вартість основних фондів ТОВ «СВК» на кінець звітного року становила 780,3 тис. грн., хоч виробниче обладнання та приміщення використовувалися не повністю, бо виробничі потужності зросли на 13,5% (відповідно до збільшення обсягу товарообігу), вигоди не було – відбулося краще ефективне використання основних фондів. .

Спроможність підприємства створювати основні засоби становить лише 90% у господарській діяльності. Таким чином, прогноз вартості основних засобів на наступний рік для ТОВ «СВК» становить: $780,3 * 1,135 * 0,90 = 797,08$ грн.

Отже прогноз вартості основних засобів на наступний рік зменшиться порівняно з попереднім прогнозом на 88,56 тис. грн. (885,64 – 797,08).

Іншою важливою функцією стратегічного аналізу є прогнозування обсягу резервів. Для цього рекомендується використовувати індекс зміни матеріалу. Реалістичний прогноз запасів завжди враховує можливі зміни в постачальницько-збутовій політиці підприємства.

В звітному році коефіцієнт оборотності матеріальних запасів становив 5,68 (2411,8 / 424,9), відповідно тривалість їх одного обороту становить 63,38 днів (360 / 5,68). Заплануємо скорочення одного обороту матеріальних запасів на 5 днів. Тоді величина матеріальних запасів складе:

$$2737,4 \cdot (63,38 - 5) / 360 = 443,92 \text{ тис. грн.}$$

Тобто прогноз матеріальних запасів на наступний рік зменшиться порівняно з попереднім прогнозом на 38,34 тис. грн. (482,26 – 443,92).

Поряд з перевіркою прогнозу запасів доцільно звернути увагу на величину дебіторської заборгованості. Прогнозування дебіторської заборгованості проводиться на основі її аналізу за попередні періоди та ситуації, що склалася на ринку послуг. З цією метою використовують показники оборотності, які свідчать про інтенсивність стягнення боргів підприємства.

У звітному році середній термін погашення коштів дебіторами підприємства становив:

$$502,6 \cdot 360 / 2411,8 = 75,02 \text{ дні.}$$

За рахунок запропонованих у розділі 3.1 заходів щодо скорочення дебіторської заборгованості прогнозується скоротити термін її оборотності на 10 днів. Тоді прогнозована дебіторська заборгованість товарного характеру становитиме:

$$2737,4 \cdot (75,02 - 10) / 360 = 494,4 \text{ тис. грн.}$$

Отже, попередній прогноз дебіторської заборгованості потрібно зменшитися на 76,05 тис. грн (570,45 – 494,4).

Іншу поточну дебіторська заборгованість підприємство має намір скоротити на 15% а інші оборотні активи на 10%. Маємо можливість зменшити попередній прогноз поточної дебіторської заборгованість на 53,24 тис. грн. (354,91 · 0,15). Звідси прогнозна сума іншої поточної дебіторської

заборгованості для включення до балансу становитиме 301,67 тис. грн. (354,91 – 53,24). Величина інших оборотних активів розрахована аналогічно.

Таким же чином аналізується правильність оформлення статей пасивного балансу проекту. Перш за все, слід звернути увагу на поточні зобов'язання, які вважаються автоматично створеними статтями.

У зв'язку з підвищеними вимогами кредиторів термін оплати товарів, робіт і послуг скорочено на 5 днів. Це призведе до таких коригувань відповідальності:

оборотність кредиторської заборгованості за поточний рік:

$$417,3 \cdot 360 / 2411,8 = 62,29 \text{ днів}$$

прогнозований залишок кредиторської заборгованості товарного характеру:

$$2737,4 \cdot (62,29 - 5) / 360 = 435,63 \text{ тис. грн.}$$

Отже, попередній прогноз кредиторської заборгованості за товари, роботи, послуги необхідно зменшити на 38,01 тис. грн. (473,64 – 435,63).

Скорочення зобов'язань за розрахунками з оплати праці передбачене на рівні 15%. Тому маємо можливість зменшити попередній прогноз на 11,73 тис. грн. (78,2 · 0,15). Звідси прогнозна сума поточних зобов'язань за розрахунками з оплати праці для включення до балансу становитиме 66,47 тис. грн. (78,2 – 11,73).

Заплановано скорочення поточних зобов'язань з авансів на 10%, з бюджетом на 20%, зі страхування 15% (розрахунки здійснюються аналогічно).

З метою зменшення розміру кредиторської заборгованості термін оборотності інших поточних зобов'язань планується скоротити на 5 дні.

Оборотність інших поточних зобов'язань за поточний рік:

$$187,4 \cdot 360 / 2411,8 = 27,97 \text{ днів}$$

Відповідно прогнозований залишок інших поточних зобов'язань:

$$2737,4 \cdot (27,97 - 1) / 360 = 205,08 \text{ тис. грн.}$$

Попередній прогноз інших поточних зобов'язань за товари, роботи, послуги необхідно зменшити на 7,62 тис. грн (212,7 – 205,08).

У таблиці 3.5 представлений відкоригований баланс підприємства з урахуванням управлінських рішень та можливості використання внутрішніх резервів. Для досягнення рівноваги між активом (2273,77 тис. грн.) і пасивом балансу (2452,49 тис. грн.) на величину негативного ДНФ у 178,72 тис. грн. (2273,77 – 2452,49) переглянуто попереднє рішення про розподіл ДНФ – приймаємо рішення відмовитись від взяття короткострокового кредиту у розмірі 116,81 тис. грн. На величину від'ємного значення ДНФ у розмірі 61,91 тис. грн. у прогнозному балансі коригуємо суму за статтею «грошові кошти та їх еквіваленти».

Розраховані показники свідчать, що при дотриманні прийнятих рішень підприємство дещо покращить фінансовий стан, зокрема:

збільшиться розмір власного оборотного капіталу за остаточним варіантом з 541,1 тис. грн. (1321,4 – 780,3) до 585,88 тис. грн. (1382,96 – 797,08), тобто на 44,78 тис. грн. (585,88 – 541,1);

покращаться показники фінансової стійкості та платоспроможності підприємства.

На підставі складеного прогнозного балансу підприємства розрахуємо показники фінансової стійкості та платоспроможності підприємства. Результати розрахунків представимо в таблиці 3.5 та 3.6 відповідно.

Планування показників фінансової стійкості підприємства

Показник	Норма	Плановий рік		Відхилення (±)
		На початок року	На кінець року	
Показники структури капіталу				
1 Коефіцієнт фінансової незалежності (автономії)	$\geq 0,5$	0,5882	0,5921	0,0039
2 Коефіцієнт фінансової стійкості	> 1	1,4285	1,4516	0,0231
3 Коефіцієнт фінансової залежності	~ 1	1,7000	1,6889	-0,0111
4 Коефіцієнт фінансового ризику	≤ 1	0,7000	0,6889	-0,0111
Показники, що характеризують стан оборотних коштів				
5 Коефіцієнт маневреності власного капіталу	$\geq 0,5$	0,4095	0,4236	0,0141
6 Коефіцієнт забезпечення власними оборотними коштами	$> 0,1$	0,3691	0,3808	0,0117

Дані таблиці 3.5 свідчать про те, що за рахунок запланованих змін у балансі спостерігається покращення показників фінансової стійкості підприємства. Так коефіцієнт незалежності підприємства збільшиться на 0,0039 (0,5921 – 0,5882) та складе на кінець планового року 0,5921, коефіцієнт фінансової стійкості зросте на 0,0231 (1,4516 – 1,4285) до 1,4516.

Коефіцієнт фінансової залежності та коефіцієнт фінансового ризику скоротяться на 0,0111 та складуть на кінець планового року 1,6889 та 0,6889 відповідно.

Планується збільшення коефіцієнт маневреності власного капіталу та коефіцієнт забезпеченості власними оборотними коштами на 0,0141 (0,4236 – 0,4095) та 0,0117 (0,3808 – 0,3691) відповідно.

Планування коефіцієнтів, що характеризують платоспроможність та ліквідність підприємства

Показник	Норма	Плановий рік		Відхилення (±)
		На початок року	На кінець року	
1 Загальний показник платоспроможності	1–2	0,7289	0,7780	0,0491
2 Коефіцієнт абсолютної ліквідності (грошової платоспроможності)	0,2 – 0,35	0,0566	0,1274	0,0708
3 Коефіцієнт термінової ліквідності (розрахункової платоспроможності)	0,7 – 0,8	1,1256	1,149	0,0234
4 Коефіцієнт покриття (поточній ліквідності) (потенційної платоспроможності)	2	1,5850	1,6150	0,0300
5 Коефіцієнт співвідношення дебіторської та кредиторської заборгованості	1	1,1053	1,0648	-0,0405
6 Коефіцієнт забезпеченості власними оборотними коштами	≥0,1	0,3691	0,3808	0,0117

Дані таблиці 3.6 свідчать про те, що на кінець планового року відбудеться зростання всіх показників платоспроможності підприємства.

Загальний показник платоспроможності збільшиться на 0,0491 (0,778 – 0,7289) до 0,778, коефіцієнт абсолютної ліквідності збільшиться на 0,0708 (0,1274 – 0,0566) до 0,1274. Коефіцієнт термінової ліквідності складе 1,149 (збільшиться на 0,0234), а коефіцієнт поточній ліквідності 1,615 (збільшиться на 0,03).

В цілому слід відзначити, що проводити стратегічний аналіз фінансових потреб потрібно проводити дуже ретельно, з використанням різних методичних прийомів, припущень і підходів.

ВИСНОВКИ

Ефективність господарсько-фінансової діяльності підприємства в умовах зміни економіки країни визначається його фінансовим становищем. Про фінансове становище компанії яскраво свідчать успіхи у виробничій сфері та відносини з партнерами, банками та інвесторами.

Аналіз фінансової стійкості та платоспроможності є важливим при аналізі фінансового стану підприємства.

Фінансова стійкість – це результат дій, які свідчать про забезпеченість підприємства власними фінансовими ресурсами, рівень використання та показники розподілу. Вона тісно пов'язана з ефективністю виробництва і кінцевими результатами діяльності підприємства.

Фінансова стійкість показує ступінь самостійності підприємства щодо володіння його активами та їх використання. Ступінь незалежності можна оцінити за такими критеріями:

- ступінь покриття фізичних оборотних коштів (запасів) і основних фінансових джерел;
- платоспроможність підприємства (спроможність платити за зобов'язаннями та активами);
- через частку власних або закріплених джерел у загальних джерелах фінансування.

Ліквідність підприємства — це здатність розраховуватися за всіма своїми зобов'язаннями за рахунок грошових коштів та інших активів і здатність продовжувати здійснювати фінансово-господарську діяльність.

Предметом дослідження роботи є фінансова стійкість і платоспроможність ТОВ «СВК».

Основний вид діяльності підприємства ТОВ «СВК» виробництво пакувальних матеріалів (стрейч-папір, маркувальна стрічка, алюмінієва фольга).

У звітному році підприємство отримало чистий прибуток у розмірі 2411,8 тис. грн., що на 7,54% більше, ніж минулого року.

Під час аналізу середня зайнятість зросла з 20 до 21 людини, а середній дохід на одного працівника зріс на 2,42%. Середньорічна ціна основних засобів зросла на 4,06% і склала 1015,55 тис. грн. Фінансова ефективність зросла на 3,04%.

Витрати на виробництво та збут зросли на 7,36%, зниження ціни на 1 грн. реалізовано продукції 0,17%. Прибуток від реалізації продукції у звітному році склав 180,8 тис. грн., навіть зріс на 16,2 тис. грн. порівняно з минулим роком. або на 9,84 %.

У звітному році вартість активів, що належать компанії, зросла на 73,6 тис. грн. і становив на кінець звітного року 2246,4 тис. грн. Збільшення вартості активів виникає внаслідок збільшення поточних активів підприємства. Так, короткострокові активи зросли на 79,1 тис. грн порівняно з початком року. або 5,7%, а зменшення основних засобів становить 5,5 тис. грн. або 0,7 %. У складі активів підприємства на початок та кінець року більшу вагу мають короткострокові активи 63,83 % на початок року та 65,26 % на кінець року. .

У пасивах товариства за звітний рік відбулися такі зміни: збільшення капіталу товариства на 148,3 тис. грн. тобто 12,64%, зменшення короткострокових боргів компанії до 74,7 тис. грн. або 7,47 %.

Підприємство має великий власний оборотний капітал, який на кінець року досяг 541,1 тис. грн.

Аналіз фінансової стійкості підприємства показав, що фінансова стійкість на початок та кінець звітного періоду є стабільною, тобто є достатньо обігових коштів для формування резервів, підприємство має виділені ресурси, фінансова стійкість, поточний фінансовий та фінансовий стан діяльності.

Підприємство має достатню фінансову стійкість, про що свідчать чисельні показники фінансової стійкості підприємства.

Індекс незалежності компаній на кінець досліджуваного періоду становить 0,5882 (при нормі $\geq 0,5$), а коефіцієнт фінансової стійкості 1,4285 (при нормі > 1). Фінансування діяльності компанії в основному базується на споживанні власних коштів, що описується коефіцієнтом фінансової залежності та індексом фінансового ризику. Коефіцієнт фінансової залежності на кінець звітного року склав 1,7, тобто на кожну гривню, вкладену в активи підприємства, припадає 70 коп. – позикові кошти.

На кінець звітного року підприємство володіло 34,74% неводних ресурсів, 18,91% мілководних та 44,02% середніх. Питома вага дуже рідких матеріалів становить 2,33%.

Аналіз витрат і прибутків підприємства показав, що баланс аналізованого підприємства на початок і кінець року дуже низький. Високоліквідні фонди мають багато недоліків. Підприємство не має коштів для розрахунків з кредиторами.

Майже всі показники, що характеризують корпоративні інвестиції та доходи (крім співвідношення ціни грошей), близькі або перевищують норму, і їх зростання очевидне.

Коефіцієнт поточної заборгованості на кінець звітного року дорівнює 1,585, що означає, що якщо підприємство використає всі короткострокові кошти на погашення боргів, воно ліквідує короткострокову заборгованість на 100%, і залишиться 58,5% оборотних активів, бізнес продовжиться після здійснення цього платежу.

Аналізоване підприємство характеризується поміркованою політикою фінансування короткострокових активів, з низьким ризиком втрати платоспроможності та прибутковості.

У роботі проведено факторний аналіз коефіцієнта поточної ліквідності, який показав, що в результаті збільшення частки короткострокових активів у валютах балансу коефіцієнт поточної ліквідності збільшився на 0,0312, а в результаті зменшення частки. Сума короткострокових фінансових зобов'язань, виражена у валюті балансу, зросла на 0,1664.

У цілому слід зазначити, що вирішення проблеми підвищення фінансової стійкості та ліквідності аналізованого підприємства та підвищення забезпеченості власними коштами є реальним і можливим насамперед за рахунок збільшення обсягів фінансування, обсяг реалізації продукції, обсяг прибутку та підвищення рівня рентабельності.

За результатами оцінки фінансової стійкості та платоспроможності ТОВ «СВК» пропонується здійснити ряд заходів щодо покращення використання фінансових ресурсів підприємства. Це заходи, спрямовані на збільшення прибутку, зменшення вартості основних засобів і дебіторської заборгованості, оптимізацію структури капіталу підприємства.

Особливу увагу ми приділяємо розробці комплексу заходів щодо скорочення дебіторської та зобов'язань, а також управлінню запасами готової продукції та товарів, кількість яких постійно зростає та перенаправляє оборотні кошти з господарської діяльності.

Як метод оптимізації структури капіталу підприємства пропонується використовувати метод оптимізації структури капіталу шляхом контролю рівня фінансового левериджу. Розрахунки показують, що найкращим варіантом для аналізованого підприємства за співвідношенням власного та зовнішнього капіталу є варіант, в якому частка власного капіталу становить 31%, а частка зовнішнього капіталу – 69%. Крім того, як показують розрахунки, кредитний капітал зазвичай на 100% складається з короткострокових зобов'язань. За цієї умови підприємство не має витрат, пов'язаних з використанням позикового капіталу, має найвище значення коефіцієнта заборгованості (2,2258), ефекту фінансової заборгованості (9,126%) та рентабельності капіталу (13,226%).

На основі запропонованих заходів подано прогноз балансу підприємства та розраховані планові показники фінансової стійкості та платоспроможності підприємства. Завдяки запланованим заходам підвищуються показники, що характеризують фінансову стійкість і платоспроможність підприємства, що свідчить про їх ефективність.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Адизес И. В. Менеджмент. – К.: Видавничий Дім "Максимум", 2015. – 315 с.
2. Андрійчук В. Г. Економіка підприємств агропромислового комплексу: підручник / В.Г. Андрійчук//. - К.: КНЕУ, 2016. - 779 с.
3. Армстронг М., Ланкастер Д., Уотерс Д., Йорк Д., Ленгли Н. Менеджмент: методы и приемы. – К.: Знання-Прес, 2015. – 876 с.
4. Білик М. Д. Сутність і оцінка фінансового стану підприємства: навчальний посібник / М. Д. Білик. – К.: КНЕУ, 2015. – 325 с.
5. Богоявленська Ю. В. Проектний аналіз: навчальний посібник / Ю. В. Богоявленська – К.: «Кондор», 2014. – 336 с.
6. Бойчик І. М. Економіка підприємства: навч. посіб. / І. М. Бойчик. – К.: Атіка, 2017. – 528 с.
7. Болюх М. А. Економічний аналіз: навч. Посібник / М. А. Болюх, В. З. Бурчевський, М. І. Горбатюк. – К.: КНЕУ, 2013. – 556 с.
8. Бондар Н. М. Економіка підприємства: навч. посібн. / Н. М. Бондар – К: Видавництво А. С. К., 2014. – 400 с.
9. Буднік М.М. Стратегічне управління: навчальний посібник /М.М. Буднік, Г. С. Невертій, Н. М. Курилова. — К. : Видавничий дім «Кондор», 2020. — 292 с.
10. Буряк П. Ю. Фінансово-економічний аналіз: підручник / П. Ю. Буряк. – К.: ВД «Професіонал», 2014. – 528 с.
11. Говорушко Т. А. Управління ефективністю діяльності підприємств на основі вартісно-орієнтованого підходу: монографія / Т. А. Говорушко, Н. І. Клімаш. – К.: Логос, 2015.
12. Дейнека О. В. Сутність поняття «фінансовий результат» та особливості його формування / Дейнека О. В., Остапенко О. А. // Молодіжн. наук. вісн. УАБС НБУ. Економічні науки, 2013. – №4
13. Єрмошенко М. М., Єрохін С. А., Стороженко О. А. Менеджмент.

– К.: НАУ, 2015. – 656 с.

14. Ігнат'єва І. А. Корпоративне управління [текст]: підручник. / І. А. Ігнат'єва, О. І. Гарафонова – К.: «Центр учбової літератури», 2013. – 600 с.

15. Ізмайлова К. В. Фінансовий аналіз: навч. посіб. / К. В. Ізмайлова. – К.: МАУП, 2011. – 152 с.

16. Іслямова Е. Р. Методи визначення вартості компанії / Е. Р. Іслямова // Науковий вісник НГУ. – 2016. – № 1.

17. Іщенко І. І. Оцінка економічної ефективності виробництва та затрат / І. І. Іщенко, С. П. Терещенко – К.: Вища школа, 2014. – 187 с.

18. Керейцева Г. Г. Фінансовий менеджмент: навчальний посібник. / Г. Г. Керейцева. – Київ: «Центр навчальної літератури», 2014. – 531 с.

19. Киржнер Л. А., Киенко Л. П., Лепейко Т. И., Тимонин А. М. Менеджмент організацій. – К.: КНТ, 2015. – 681 с.

20. Клебанова Т. С. Банкрутство і санація підприємства: теорія і практика кризового управління. / Т. С. Клебанова, О. М. Бондар, О. В. Мозенков. – Х.: ВД «ІНЖЕК», 2013 – 272 с.

21. Коваленко Л. О. Фінансовий менеджмент: навч. посіб. / Л. О. Коваленко, Л. М. Ремньова. – К.: Знання, 2015. – 485 с.

22. Ковальчук В. М. Загальна теорія економіки (теоретична економіка): навч. посібник / В. М. Ковальчук – Тернопіль: ТАНГ – «Астон», 2012. – 367 с.

23. Ковальчук І. В. Економіка підприємства: навч. посіб. / І. В. Ковальчук. – К.: Знання, 2018. – 697 с.

24. Конституція України /Прийнята 28 червня 1996 року./ Верховна Рада України. – К.: Парламентське вид-во, 2015. – 59 с.

25. Костюк В. К., Воїнова Н. В., Цимбалюк Л. Г., Цишевський В. Г., Пішеніна Т. І. Організація і планування виробництва. – К.: Університет "Україна", 2015. – 330 с.

26. Красник В. В. Управління електрогосподарством підприємств: виробничо-практичний посібник / В. В. Красник, – К.: Знання, 2018. – 97 с.

27. Кураков Л. П. Економіка і Право: словник-довідник / Л. П. Кураков – Тернопіль: Економічна думка, 2014. – 18 с.
28. Лахтіонова Л. А. Фінансовий аналіз суб'єктів господарювання / Л. А. Лахтіонова. – К.: КНЕУ, 2011. – 387 с.
29. Литвин Б. М. Аналіз господарської діяльності / Б. М. Литвин. – Львів: Світ, 2012. – 272 с.
30. Литвин Б. М. Фінансовий аналіз в управлінні підприємством: науковопрактичний посібник / Б. М. Литвин. – Тернопіль: Економічна думка, 2013. – 164. с.
31. Лопатніков Л. І. Економіко-математичний словник. Словник сучасної економічної науки. / Л. І. Лопатніков. – 5-е вид., перероб. і доп. – М.: Справа, 2013. – 520 с. 133
32. Манів З. О., Луцький І. М. Економіка підприємства. – К.: Знання, 2015. – 580 с.
33. Мельник Л. Г. Економіка підприємства: конспект лекцій: навч. посіб. / Л. Г. Мельник. – Суми: ВТД «Університетська книга», 2014. – 412 с.
34. Мних Є. В. Економічний аналіз: підручник / Є. В. Мних. – Київ: Центр навчальної літератури, 2015. – 472 с
35. Отенко В. І. Формування аналітичного інструментарію оцінки ефективності діяльності підприємства / В. І. Отенко. – Бізнес-інформб, 2013. – 232-237 с.
36. Пересада А. А. Управління інвестиційним процесом / А. А. Пересада. – К.: Лібра, 2012. – 472 с.
37. Петрович Й. М. Економіка підприємства: підручник / Й. М. Петрович. – Львів: «Новий світ-2014», 2014. – 680 с.
38. Півторак М. В. Класифікація основних засобів: вітчизняний досвід / М. В. Півторак / Агроінком. – №5. – 2016 – 6-11 с.
39. Поддєрьогін, А. М. Ефективність управління грошовими потоками підприємства / А. М. Поддєрьогін, Я. І. Невмержицький. – Фінанси України, 2017. – 119-127 с.

40. Пономаренко В.С. Стратегічне управління підприємством: монографія / В.С. Пономаренко. – Х.: Основа, 2019. – 620 с.
41. Пономарьова І. В. Реалізація стратегії розвитку підприємства за допомогою збалансованої системи показників // Економічний простір: Збірник наукових праць. – №27. – Дніпропетровськ: ПДАБА, 2019. – 202-210 с.
42. Попович П. Я. Економічний аналіз діяльності суб'єктів господарювання: підручник / П. Я. Попович. – Тернопіль: Економічна думка, 2015. – 630 с.
43. Портер М. Стратегія конкуренції: навч. посіб. / М. Портер. – К.: Основи, 2017. – 264 с.
44. Приятельчук А. О. Структура філософії економіки / А. О. Приятельчук // Гуманітарний вісник Запорізької державної інженерної академії. – 2016. – Вип. 48. – 70-78 с.
45. Пястолов С. М. Економічний аналіз діяльності підприємства: навчальний посібник для студентів економічних спеціальностей вищих навчальних закладів / С. М. Пястолов. – М.: Академічний проект, 2015. – 576 с.
46. Радецька Л. П. Щодо удосконалення системи мотивації праці / Л. П. Радецька. – Дніпропетровськ : Наука і освіта, 2015. – 3–4 с.
47. Рєпіна І. М. Активи підприємства: таксономія, діагностика та управління: монографія / І. М. Рєпіна. – К.: КНЕУ, 2012. – 274 с.
48. Роїна О. М. Договори у господарській діяльності: практичний посібник / О. М. Роїна – К.: КИТ, 2015. – 732 с.
49. Русак В. А. Фінансовий аналіз суб'єкта господарювання: довід. посібник / В. А. Русак, Н. А. Русак. – Мінськ: Вища школа, 2017. – 309 с.
50. Савицька Г. В. Економічний аналіз діяльності підприємства: навч. посібник / Г. В. Савицька. – К.: Знання, 2015. – 662 с. 135
51. Скібіцький О. М. Антикризовий менеджмент: криза і банкрутство: навч. посіб. / О. М. Скібіцький. – К.: ЦУЛ, 2016. – 568 с.
52. Сладкевич В. П. Стратегічний менеджмент організацій : Підруч.

для студ. вищ. навч. закл. – К. : ДП «Видавничий дім «Персонал», 2015. – 496 с.

53. Статистична інформація. Державний комітет статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>

54. Стефаненко М. М. Застосування методологічного інструментарію контролінгу в фінансовому управлінні вітчизняних підприємств / М. М.

55. Стефаненко. – Фінанси України, 2017. – 144-152 с.

56. Табахарнюк М. О. Системне управління процесами мотивації персоналу організацій / М. О. Табахарнюк. – Л.: НАН України ; Ін-т регіон. дослідж, 2015. – 19 с.

57. Фатхутдінов Р. А. Конкурентоспроможність: економіка, стратегія, управління: навчальний посібник / Р. А. Фатхутдінов. – М.: ИНФРА-М., 2016. – 312 с.

58. Філатов О. К. Проблема підвищення рівня конкурентоспроможності продукції підприємств / О. К. Філатов. – К.: КНЕУ, 2019. – 30 с.

59. Фролова Т. О. Фінансовий аналіз: навчально-методичний посібник для самостійного вивчення і практичних завдань / Т. О. Фрутова. – К.: Вид-во Європ. Ун-ту, 2015. – 253 с.

60. Шаповал М. І. Менеджмент якості. – К.: Знання, 2015. – 472 с.

61. Шегда А. В., Нахаба М. П., Баюра Д. О., Голованенко М. В., Горянський В. Ф. Економіка підприємства – К.: Знання, 2015. – 615 с.

62. Шеремет О. О. Фінансовий аналіз: навчальний посібник / О. О. Шеремет. – К.: 2015. – 196 с.

63. Шершньова З. Є. Стратегічне управління: навч. посіб./ З. Є. Шершньова, С.В. Оборська. – К.: КНЕУ, 2019. – 384 с

64. Ястремська О.М. Стимулювання діяльності менеджерів стратегічного рівня управління підприємствами: монографія. / О. М. Ястремська, О. П. Куліков, А. С. Тутова. Харків : ФОП Лібуркіна Л. М., 2023. – 324 с.